

HALKIN KURTULUŞU

1 AĞUSTOS 1977

yolunda

GENÇLİK

10

250kr.

Gençlik hareketinin temelini işçi ve köylü gençliğin teşkil etmesi gerektiğini unutmayınız. Bu sizin dayanacağınız geniş kitlelerdir.

MC, faşist diktatörlüğe karşı yükselen mücadele içinde yıkılacaktır

Faşist MC hükümeti kurulur kurulmaz halk gençliğine yönelen faşist saldırılar daha yoğunlaştı. Faşist diktatörlüğün sivil ve resmi çeteleri 5 gün içerisinde 6 yurtseveri, devrimciyi hunharca katlettiler.

Bir yandan "silahları bırakalım" yalan ve demagojisiyle halkı ve halk gençliğini aldatmaya, gevşetmeye çalışırlarken diğer yandan resmi sürdüler, tetik bastılar. Sivil ve resmi faşist çeteler 6 yurtsever, devrimci genci katlettiler, onlarcasını yaraladılar. Dernekleri, çeşitli yerleri bombalayarak terör estirdiler.

MC hükümeti, bu saldırılar, cinayetler, bombalamalar içerisinde kuruldu. MC hükümeti, hakim sınıfların halka ve halk gençliğine karşı oluşturdukları faşist bir hükümettir. Geçmişte yaptıklarıyla ve birkaç günlük sürede yaptıklarıyla halk düşmanı yüzünü iyice açığa vurmuştur MC geniş halk yığınlarının vicdanında mahkum olmuştur. Halk yığınları, yurtsever, devrimci, demokrat halk gençlik, faşist diktatörlüğe, Onun yeni hükümeti faşist MC'ye karşı büyük bir kinle doludur. Faşist MC işçilerin, köylülerin, gençliğin faşist diktatörlüğe, onun sosyal temeli olan işbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprak ağalarının ekonomik, politik, sosyal egemenliklerine karşı yükselen mücadelesinin seli içerisinde yıkılacaktır. Halkımız, yurtsever, devrimci gençlik yığınları MC'yi iyi tanımaktadır.

Faşist MC geçmiş 2.5 yıllık hükümeti sırasında gençliğe ne vermişti

Faşist diktatörlüğün halk gençliği üzerindeki saldırıları geçmiş MC döneminde amansızca yoğunlaşmıştı. MC'nin oluşturulmasıyla toparlanan faşist diktatörlük halka ve halk gençliğine saldırılarını yoğunlaştırdı. Halkın mücadelesiyle açılan "gedikleri" kapamaya çalıştı. Fiili olarak, faşist diktatörlüğe rağmen kullanılan kısmi ekonomik, demokratik haklara saldırdı, onları yok etmeye çalıştı. Halka, onun örgütlenmesine, ekonomik, demokratik haklarına karşı başlatılan bu topyekün saldırılar özellikle halkın bir parçası gençlik üzerinde, onun içinde de öğrenci gençlik üzerinde yoğunlaştırıldı.

2,5 yıl içerisinden 300'e yakın yurtsever, devrimci faşist diktatörlüğün sivil ve resmi çetelerince hunharca katledildi. Binlerce kişi yaralandı, göz altına alındı işkencehanelerden geçerildi, tutuklandı, zindanlara dolduruldu.

Okullar polis ve idarenin desteğiyle bir avuç faşiste işgal ettirildi. Can güvenliği, öğrenim özgürlüğü yok edildi. Onbinlerce gencin okuma hakkı gasbedildi, devre kaybettirildi, sınıfta bırakıldı, okuldan atıldı. Binlerce öğretmen-öğrenci sürüldü, kıyıldı. Yurtlara azgınca saldırılar düzenlendi, buralar birer faşist yuvası haline getirilmeye çalışıldı. Yurtsever, devrimci öğrenciler yurtlardan atıldı, kredileri, bursları kesildi.

Eğitim-öğretim kurumları faşist propaganda merkezleri haline getirildi. Eğitimdeki faşistleştirme alabildiğine yoğunlaştırıldı. Faşist propaganda ders kitaplarında en açık, en hayasız bir şekilde arttırıldı. Bütün devlet ağı alabildiğine faşistleştirildi. Bunun bir parçası olarak milli eğitim teşkilatı özellikle faşist çetelerce dolduruldu. Milli eğitim bakanlığına direk bağlı olan Eğitim Enstitüleri faşist kadro okulları haline getirildi.

Yüzbinlerce genç işsizliğe, açlığa terkedildi.

Bütün bunların karşısında halkımızın ve halk gençliğinin mücadelesi yükseldi. Faşist terör bu mücadeleyi durduramadı. Yurtsever, devrimci gençlik yığınları faşist teröre karşı yiğitçe mücadele etti, yüzlerce şehit verdi. Faşist terörü bir çok yerde destanlar yazarak püskürttü Mücadele durmadı, her gün yeni bir yerde yeni bir şekilde gelişti. Gençlik yığınları faşist diktatörlüğün ve onun resmi, sivil çetelerinin saldırılarına karşı akademik-demokratik haklarını, mevzilerini savundular. Can güvenliği, öğrenim özgürlüğü için, faşist işgallerin kırılması için, faşist cinayetlerin son bulması için yiğitçe mücadele edildi. Yurtlara militanca sahip çıkıldı. Hata ve eksiklikleriyle gelişen bu mücadele içerisinde, eksiklikler giderilmeye, hatalar aşılmaya çalışıldı. Örgütsüzlük, dağınıklık örgütlülüğe dönüştürülmeye başlandı, bu yolda adımlar atıldı. Kısacası gençliğin mücadelesi sürekli gelişti, faşist ve sosyal faşist terörü püskürterek, hakim sınıfların yüreğine korku saldı.

De.sa,2'de

Tüm gençlik güçlerini birleştirmek için mücadele edelim

Devrimci, yurtsever gençlik çağlarındaki parçalanmışlık, güçlerin dağınıklığı devam etmektedir. Her siyasi grup kendi güçlerini kendi etrafında toplamakta, yalnızca kendinin olduğu veya kendine en yakın bir iki grubun olduğu gençlik örgütleri kurmakta, faşizme ve emperyalizme karşı kendi tarafından, kendisiyle sınırlı bir mücadele cephesi açmaktadır.

Dünya devrim tecrübesi göstermektedirki halk saflarındaki tüm güçlerin veya bunların büyük bir bölümünün birleştirilememesi ortak düşmana karşı mücadelenin tek cepheden değilde, bölük pörçük sürmesi daima hal

De.sa.2'de

MC, faşist diktatörlüğe karşı yükselen

Faşist diktatörlüğün saldırıları yeni MC döneminde de sürecek. Fakat kitlelerin mücadelesi yükselecek. Faşist MC, kitlelerin faşist diktatörlüğe karşı mücadelesinin seli içerisinde yıkılıp gidecek

Faşist diktatörlüğün yeni MC hükümeti de halka ve halk gençliğine karşı oluşturulmuş bir saldırı cephesidir. Faşist diktatörlüğün saldırıları azgınca devam edecektir.

Ekonomik ve siyasi buhran derinleşmektedir. MC hakim sınıflar için istikrarı hiç bir zaman sağlıyamıyacaktır. Hakim sınıflar çaresizlik içindedir. Ekonomik buhranın yükünü işçilerin köylülerin, yoksul halkın sırtına yıkma çabası içindedirler. Fiyatlar çığ gibi büyümekte, paranın değeri düşürülmekte, hayat pahalılığı ateşten bir gömlek olmaktadır. Halk yığınları bu duruma karşı isyan içindedir. Kendilerine yoksulluk, açlık, sömürü ve zulumden başka bir şey vermiyen bu düzene karşı mücadeleye atılmaktadırlar. Sınıf mücadelesi gün geçtikçe şiddetlenmektedir. Devrim ile karşı-devrim arasındaki mücadele büyümekte yeni yeni boyutlara varmaktadır ve varacaktır.

Faşist diktatörlüğün halka ve halk gençliğine saldırıları devam edecektir. Resmi ve sivil faşist çeteler okulları işgal altında tutmaya devam edecekler, daha önce işgal altına almayı başaramadıklarını şimdi işgal altına almaya çalışacaklar. Bunları faşist propagandanın mer-

Baş.ta.sa.1'de

kezlerine çevirmeye, birer faşist kadro okulu haline getirmeye çalışacaklar. Yurtlar üzerinde saldırılarını devam ettirecekler, öğretmen-öğrenci kıyımını artırmaya çalışacaklar. Eğitim de faşist propagandayı daha da yoğunlaştıracaklar. Ders kitaplarını değiştirmeye çalışacaklar.

Kısacası, en ufak bir akademik, demokratik siyasi hakkı yok etmeye çalışacak, bunun için topyekün saldırılarını yoğunlaştıracaklardır. Gençliğin mücadelesini bastırabilmek için terörü artıracaklardır. Evet, bunlar onların isteği ve yapmaya çalışacakları şeyler. Fakat bunları öyle kolay başaramıyacaklar. Her istediklerini yapamıyacaklar.

Çünkü diğer tarafta kitlelerin yükselen mücadelesi olacak. Önümüzdeki günler halkın ve halk gençliğinin mücadelesinin yükseldiği, yeni yeni boyutlara vardığı günler olacak. Önümüzde ki günler yükselen kitle mücadelelerinin faşist diktatörlüğün çeperlerine vurduğu, onun sonunun yaklaştığı günler olacak.

Bizim güveneceğimiz güç kitlelerin gücü olmalıdır. İşte proleter devrimci gençlik olarak, anti-faşist, anti-emperyalist gençlik olarak şiddetlenen sınıf mücadelesi içerisinde yerimizi alalım. En geniş gençlik yığınlarıyla birleşmeye, onların mücadelesine önderlik etmeye, kendiliğindenci mücadeleyi örgütlü mücadele düzeyine yükseltmeye, iktidar hedefine yöneltmeye çalışalım. Iş ve can güvenliğini, öğrenim özgürlüğünü sağlıyacak olan da, faşist işgalleri kıracak olan da, faşist terörü püskürtecek olanda kitlelerin örgütlü, aktif, militan mücadelesi olacaktır.

Gün mücadele günüdür. Gün kitleler içerisinde kitleleri örgütleme, kitlelerin mücadelesini UDHD perspektifiyle, faşizme, sosyal faşizme yöneltme günüdür. Proleter devrimci gençliğin anti-faşist, anti-emperyalist militan unsurların boşa geçireceği her saniye hakim sınıfların işine yarar. Halkın ve devrimin zararına olur.

Faşistlerin ve sosyal faşistlerin dışında tüm halk gençliğini birleştirmeye çalışalım. Kitlelerin yükselen mücadelesini faşist diktatörlüğe onun sosyal temellerine yönlendirelim. Hükümet değişiklikleriyle sömürü ve zulmün son bulamıyacağını, sömürü ve zulmün son bulması için işbirlikçi büyük burjuvazi ve toprak ağalarının ekonomik, siyasi egemenliklerine son vermek gerektiğini anlatalım. Böyle bir mücadele içerisinde faşist MC'nin yıkılmasını somut bir hedef olarak, böyle bir mücadelenin bir parçası olarak gençlik yığınlarına gösterelim.

Baskı, terör gençliğin mücadelesini durduramıyacaktır. Gençlik, devrim mücadelesinde yerini aktif bir şekilde alacaktır. Faşit MC halk yığınlarının, halk gençliğinin faşist diktatörlüğü yıkma, devrimci işçi köylü iktidarını kurma mücadelesinin seli içerisinde yıkılıp gidecektir. Faşistler döktükleri kanda boğulacaklardır.

Liselerde faşist kıyımlar devam ediyor

Biz Gaziçiftlik Lisesinden çeşitli ve sudan bahanelerle, yönetmeliğe aykırı olarak sürülmüş bir grup devrimciyiz. İmam Hatim lisesinden gönderilen faşist müdür Nebi Aslan geldiği ilk günden itibaren bizleri sindirme çabasına girmiştir. Gün geçtikçe öğrenciler üzerindeki baskıları daha da arttırmıştı. Faşist müdür okulumuzda taban bulamayınca dolaylı yollarla kendi yönetmeliklerini bile çiğniyerek yeni tertiplere girişti. Bu müdür okuldaki öğrencilerin birlik ve kararlılığından ve okulun bulunduğu mahalle halkınında ilerici oluşundan tedirgin oluyordu.

Okuldaki kendi yaltakçılarından ve koltuk düşkünü idarecilerden de almış olduğu destekle okuldaki faal arkadaşlara zorla tasdikname vermeye çalıştı. İki arkadaşın velilerini oyuna getirerek bu arkadaşları okuldan uzaklaştırdı. Bizlerde müdürün bu tutumunu protesto etmek için iki gün dersleri boykot yaptık. Faşist müdür bizim bu kararlılığımız karşısında şaşkına dönmüştü. İlk olarak 23 arkadaşımızı disiplin kuruluna verdi. Polis kordonu altında ifadelerimiz alındı. Amacı bu 23 arkadaşı okuldan atmaktı. Gene bu arada iki arkadaşın velileri oyuna getirerek tasdikname verildi. Okuldan uzaklaştırıldılar.

Bu arada Gazi Eğitim, Yüksek öğretmen ve İmam Hatip lisesinden faşist beslemeler saldırıya geçtiler. Bunlar saldırılarını aralıksız olarak sürdürüyorlardı. Bizler bu saldırılara aktif olarak karşı koyuyorduk.

Okul disiplin kurulu müdürün bize okuldan atma istemini geri çevirdi. Faşist müdür bu kez 23 arkadaşı üst disiplin kuruluna verdi. Gerekçe olarak "okul müdürüne hakaret ve okulda olay çıkartmak" gösteriliyordu.

Üst disiplin kurulu biz 23 arkadaşı okuldan uzaklaştırmıştır. Yalnız şu unutulmamalıdır ki faşist diktatörlüğün baskıları bizleri yıldıramaz. Mücadelemiz her şartlarda ve alanda sürecektir. Mücadelemiz daha da yükselecektir.

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL FAŞİZM!
ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ CAN GÜVENLİĞİ!
FAŞİST MÜDÜR NEBİ ASLAN İSTİFA!

HALKIN KURTULUŞU yolunda GENÇLİK

*HALKIN KURTULUŞU Gazetesinin ücretli ekidir. SAHİBİ: TEOMAN GÖRAL * SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: MUSTAFA YILDIRIMTÜRK * YÖNETİM YERİ: ORDU CAD. SELİMPAŞA SOKAK HOCAOĞLU İŞ HANI, KAT.5 AKSARAY-İSTANBUL * ABONE ŞARTLARI: YILLIK 65 TL. 6 AYLIK 30 TL. YURTDIŞI İKİ KATI * İLAN ŞARTLARI: SANTİMİ 30 TL. * GENEL DAĞITIM: YURT-DA, ŞEFTALİ SOKAK NO: 10/4 SULTANAHMET-İSTANBUL * YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL **

Tüm gençlik güçlerini birleştirmek

Baş.ta.sa.1'de

kın güçlerinin en ciddi zaaflarından birini teşkil etmiş ve daima halkın düşmanlarına yaramıştır. Her ülkenin egemen sınıfları daima o ülkedeki ilerici, devrimci güçlerin birleşmesini engellemeye, halk güçlerini parçalamaya, böylece sömürü ve zulüm düzenlerinin ömrünü daha da uzatmaya çalışmışlardır.

Şu anda gençlik saflarındaki parçalanmışlık, halk saflarındaki parçalanmışlığın doğal bir sonucudur. Ülkemizde güçlü ve etkin bir proletarya partisinin henüz inşa edilememiş olması, proleter devrimci saflardaki siyasi ve örgütsel parçalanmışlık, ve bununla birlikte varolan eksiklikler ve zaaflar halk güçlerini birleştirmemenin subjektif etkenleridir.

Fakat güçlü ve etkili bir proletarya partisinin kurulamamış olması, genel olarak halk saflarındaki dağınıklığın ve parçalanmışlığın giderilememiş olması, gençlik saflarındaki birliği sağlayamamanın en önemli sebeplerinden birisiysede, şu andaki vahim durumun tek sebebi değildir. Bunun tek sebep olarak görülmesi, proleter devrimci gençlik hareketini, gençlik saflarındaki dağınıklığı bir ölçüde gidermek için bu dönemde acilen yapması gereken şeyleri, yapmamaya götürür.

Proleter devrimci gençlik hareketi, bu gün önemli ölçüde öğrenci gençlikle sınırlı olduğu için, emekçi gençlikle öğrenci gençliğin örgüt ve eylem birliğini sağlamadaki adımlar henüz yeni ve zayıf olduğu için eksiklikleri ve zaafları daha da bol olmaktadır. Dolayısıyla sorumluluğunun gerektirdiği görevleri yerine getirmesi daha da güç olmaktadır. Bu kendini gençlik içindeki dağınıklığı giderme ve güçleri birleştirme meselesinde de göstermektedir. Kolayca aşabileceği hata ve zaaflarını aşmak için gerekli çabayı sarfetmediğinden gençliğin güçlerini toparlama ve birleştirme görevini yeterince yerine getirememektedir.

Gençlik saflarındaki dağınıklığı gidermek, faşizme ve emperyalizme karşı olan tüm gençlik güçlerini birleştirmek ve ortak düşmana karşı bir cepheden seferber etmek proleter devrimci gençlik hareketinin görevidir. Çeşitli yurtsever ve demokrat çevreler, gruplar gençlik içindeki parçalanmışlığı gidermede bir çaba sarfetmeyebilirler. Hatta kendileri dışında varolan böyle bir çabayı isteyerek ve istemeyerek engellemeye çalışabilirler. Herkesin kendi başına hareket etmesinden, etkilendiği gençlik kitlesini sadece kendinin olduğu örgütlerde toplamasından rahatsız olmayabilirler. Fakat proleter devrimciler böyle bir ilgisizliğe ve atalete düşmemelidirler. Onların mensup olduğu siyasi hareketin proleter sınıf konumu ve üstlendiği tarihi sorumluluk bununla bağdaşamaz.

Önümüzdeki günler çetin mücadele günleri olacaktır. Emperyalistler ve işbirlikçileri işçi sınıfına, emekçi halka ve onun bir parçası olan gençliğe karşı daha sert daha vahşi saldırıların hazırlıkları içerisindedirler. Bir türlü çaresi bulunamayan ekonomik ve siyasi buhranın giderek daha da derinleşmesi bunu göstermektedir.

Içine düştükleri ekonomik ve siyasi buhrandan kurtulamayan her ülkenin egemen sınıfları, daima çareyi buhranın ağır yüklerini emekçi halkın sırtına yüklemekte ve bunun için de baskı ve terörü yoğunlaştırmakta bulmuşlardır. Ülkemizde de olan ve gelişmelerin bundan sonrada olacağını gösterdiği şey budur.

Ülkemizde egemen sınıflar şimdiye kadar, emekçi halka yönelttikleri saldırıları, gençliğe daha da azgınca yöneltmişlerdir. Bundan sonra da böyle olması muhtemel olandır. Bu ülkemiz gençliğinin bağımsızlığa ve özgürlüğe düşkün olmasının, mücadeleci ve boyun eğmez olmasının bir sonucudur.

Bütün bunlar tüm anti-faşist, anti-emperyalist gençlik güçlerini bir an önce birleştirmeyi, güçleri ortak örgütlerde, tek merkezde bir araya getirmeyi gerektirmektedir.

Bunun önündeki tüm engellere karşı mücadele etme en başta proleter devrimcilerin görevidir. Gençlik içindeki proleter devrimciler kendi hata ve zaaflarını gidererek, gençliğin güçlerini birleştirmeyi engelleyen, ona zarar veren yanlış eğilimlerini ve zaaflarını terkederek, bu göreve dört elle sarılmaktadırlar. Kendileri dışında, gençliğin güçlerini birleştirmeyi engelleyen çeşitli sorumsuz sekter, tekkeci anlayışlara ve eğilimlere karşı uzlaşmaz ve kararlı bir mücadele yürütmelidirler.

Gençliğin güçlerini birleştirmek sağlam ve ilkeli bir temelde olmalıdır. Ancak o zaman birlik meyvelerini verecek gençliğin safları ortak düşmana karşı güçlenecek ve sağlamlaşacaktır. Sağlam bir temelde olmayan, ilkesiz bir temelde birlik ise güçleri zayıflatarak ve kısa zamanda ayrılık yaratacaktır.

Yurtsever, demokrat gruplarla, örneğin Devrimci Gençlik'le ittifaka girmek güçleri birleştirmek için pratik tavizler (sözgelimi bir örgütün yönetiminde şu veya bu oranda yer alma gibi) vermek gerekiyorsa, bu tavizler verilebilir, verilmelidir de. Fakat devrimci ilkelerden ve siyasetten taviz verilmemelidir. İlkelerden ve siyasetten taviz mücadeleyi zayıflatır, güçlendirmez. Fakat şartlara ve yere göre verilen pratik tavizler bizim açımızdan bir kayıp gibi gözükse de mücadeleyi güçlendirir.

Gençlik saflarındaki tüm gençlik güçlerini birleştirebilmek için, üç proleter devrimci grubun bir an önce kendi aralarındaki birliği sağlaması gerekmektedir. Proleter devrimci grupların gençlik güçleri birleştirilemeden yurtsever, demokrat gençlik güçleriyle güçlerimizi birleştirmek daha zor olacaktır.

Proleter devrimci hareketimizin her il ve ilçedeki, gençlik içindeki taraftarları proleter devrimci gençlik güçlerini ve bu temelde tüm gençlik güçlerini faşizme ve emperyalizme karşı tek merkezde toplama ve tek cepheden seferber etme ciddi ve acil sorununu bir an önce ele almalı, atılabilecek adımları atmalıdırlar.

HALKIN KURTULUŞU yolunda GENÇLİK

En geniş gençlik kitleleriyle birleşelim

Önümüzde zorlu bir mücadele dönemi var. Gelişmeler bunu göstermektedir. Zorlu dönemleri göğüslemenin ve mücadeleyi başarıyla sürdürmenin yolu ise eksikliklerden, ve zaaflardan arınmaktan ve en geniş gençlik kitleleriyle birleşmekten geçmektedir.

Bu gün proleter devrimci gençlik hareketinin önemli zaafları ve eksikleri vardır. Gençlik kitleleriyle, özellikle de emekçi gençlik kitleleriyle bağları ise oldukça, yetersizdir.

Önümüzdeki zor dönemde karşı devrimci güçlerin azgın saldırılarını göğüslemede ve gençlik saflarında mücadeleyi başarıyla sürdürmede en büyük görev ve sorumluluk proleter devrimci gençliğe düşmektedir. Bu onun proleter sınıf konumundan dolayı böyledir. Proleter devrimci gençlik hareketi sorumluluğunun gereklerini yerine getirebilmek, kendisine düşen görevlerin başarıyla üstesinden gelebilmek için eksikliklerini ve zaaflarını giderebilmeli, en geniş kitlelerle birleşebilmelidir.

Bu iki şey birbirine bağlıdır. Eksiklikler ve zaaflar giderildikçe daha geniş kitlelerle birleşilecek, daha geniş kitlelerle birleşildikçe eksiklikler ve zaaflar daha kolay ve daha çabuk giderilebilecektir.

Derinleşen ekonomik ve siyasi buhranlarına çare bulamayan işbirlikçi egemen sınıflar bir taraftan sömürüyü yoğunlaştırıyorlar. Diğer taraftan ise halka ve onun bir parçası olan gençliğe azgınca saldırıyorlar. Sömürü ve baskının yoğunlaşması kitleleri derinden etkiliyor ve onları aktif siyasi mücadeleye itiyor. Kitlelerin harekete geçmesi, objektif gelişmeler, sonucu olduğu için kendiliğindenci bir nitelik göstermektedir.

Gençlik kitlelerinin kendiliğindenci bir karaktere sahip bu mücadelesinin doğru bir anlayışla örgütlendirilmeye ve yönlendirilmeye ihtiyacı vardır. Bu yapılmadıkça bu mücadelenin etkisi zayıf ömrü kısa olacaktır. Ayrıcı kendiliğinden harekete geçen bu gençlik kitlelerinin çeşitli burjuva siyasi akımların; düzenin sahte muhamuhalifleri olan revizyonist ve reformistlerin veya düzenin tutarsız muhalifleri olan çeşitli türden oportünistlerin kontrolü altına girmesi kaçınılmaz olacaktır.

Proleter devrimci gençlik hareketinin önemli zaaflarından biri burada yatmaktadır. Proleter devrimci gençler çeşitli mahalli alanlarda sadece etkiliyebildikleri ve yönlendirebildikleri gençlik kitlesiyle ilgilenmekte, mücadeleye kendiliğinden katılan yeni gençlik güçlerine yönelmemekte, ona önderlik etmemektedirler. Veya bu yöndeki çabaları oldukça zayıf kalmaktadır. Aşılması gereken zaaflardan biri budur. Proleter devrimciler her ilde veya iiçede harekete geçen, ortaya çıkan yeni güçlere mutlaka yönelmeli, proleter devrimci saflara kazanmalıdırlar. Bu yeni güçlerin erimesine veya burjuva siyasi akımların kontrolüne girmesine engel olmalıdırlar.

Kızışan sınıf mücadelesi ve olgunlaşan devrimci buhran her ne kadar yeni yeni gençlik güçlerini harekete geçirmekte ve devrimci mücadelenin içini çekmekteyse de, gençlik kitlelerinin önemli bir kısmı ya hala mücadeleye ilgisiz kalmakta ya da reformist ve faşist gericiliğin kontrolü altında bulunmaktadır. Bu durumda olan gençlik kitlesine de seslenmek, ona faşizmi sosyal faşizmi ve reformizmi teşhir etmek ve kurtuluş yolu olan Ulusal Demokratik Halk Devrimi yolunu göstermek gereklidir. Ve bu herkesten ve herşeyden evvel proleter devrimci gençlik hareketinin görevidir. Proleter devrimci gençlik hareketinin önemli bir zaafıda bu önemli görevinin bilincinde olmamasıdır. Veya bir ölçüde bilincinde olupta, bunun gereklerini yerine getirememesidir. Bunun için gerekli araçları ve olanakları değerlendirememesidir. Bu zaaf devrimci gençlik hareketi saflarında, genel bir zaaftır. Proleter devrimci gençlik grupları da dahil, devrimci saflardaki tüm gençlik grupları önemli ölçüde birbirlerinin etkinliğindeki gençlik kitlelerini veya bir ölçüde de kendiliğinden mücadeleye katılan gençlik güçlerini kazanmaya çalışmaktadırlar. Gerici-faşist siyasi hareketlerin etkinliği altında olan veya siyasete ve mücadeleye ilgisiz kalan gençlik kitlelerine yönelik çalışma da oldukça zayıf bir çaba göstermektedir.

Devrimci saflardaki bu zaafı asmada başı çekmek proleter devrimci gençlere düşmektedir. Proleter devrimci gençlik hareketi bu mesele üzerinde titizlikle durmalı ve diğer siyasi gruplara örnek olacak bir çalışma içerisine girmelidir.

Mücadeleye ilgisiz gençlik katmanlarını mücadeleye çekmek, faşizmin ve reformizmin etkinliği altındaki gençlik kitlelerini bu gerici etkilerden kurtarmak için her mahalli alanda faşizmin ve reformizmin teşhiri yoğunlaştırılmalıdır.. En geniş gençlik kitlelerine yönelik siyasi gerçekleri açıklama kampanyaları örgütlenmelidir. Siyasi ajitasyon faaliyetine hız verilmelidir. Siyasi ajitasyon somut ve özgül olmalı ve devrimin propagandasıyla birleştirilmelidir.

Gericiliğin etkisi altında olan veya mücadeleye ilgisiz kalan gençlik kitlelerini kazanmanın en önemli yollarından birinin onların somut sorunlarıyla ciddi bir şekilde ve fedakarca eğilmek olduğu bir an dahi unutulmamalıdır. Başka türlü onların güveni kazanılamaz.Devrimci mücadeleye kazanılmaları sağlanamaz.

Proleter devrimci gençlik hareketinin bir diğer önemli zaafı da öğrenci gençliğin dışındaki gençlik kesimlerine yani emekçi gençliğe gereken önemi vermemesidir.

Proleter devrimci gençlik hareketinin görevi belirli bir alandaki gençlik kesimine değil bir bütün olarak her alandaki gençlik hareketine önderlik etmeye çalışmaktır. Bu,proleter devrimciliğin gereğidir. Belirli bir gençlik kesimine, belirli bir alana ve belirli bir alandaki özgül sorunlara yönelmek diğer gençlik kesimleriyle ilgilenmemek, diğer alanlara yönelmemek veya bu konuda oldukça cılız bir çaba göstermek proleter devrimci sorumlulukla bağdaşmaz. Bu konudaki yanlış anlayışa 3. sayımızda değinmiş ve eleştirmiştik. Fakat bugün bu anlayış devam etmektedir. Bu anlayış eleştirilmelidir.

Gazetemiz taraftarı proleter devrimci gençlik saflarında bu yanlış anlayışın etkisi zayıftır. Fakat hakim olan doğru anlayış yeterince hayata geçirilememektedir. Bu gün hareketimizin emekçi gençlikle bağları zayıftır. Emekçi gençlik içindeki çalışmalar mutlaka yoğunlaştırılmalı ve emekçi gençlik kitleleri kazanılmaya çalışılmalıdır.

Bu, hem proleter devrimci gençlik hareketinin bir ölçüde önderlik etmeyi başardığı öğrenci gençliğin mücadelesini olumlu etkileyecektir. Hem de, proleter devrimci gençlik hareketinin kendi iç eksikliklerini ve zaaflarını daha kısa zamanda ve daha kolay aşmasını sağlayacaktır.

"Gençlik hareketinin temelini işçi ve köylü gençliğin teşkil etmesi gerektiği" öğüdü proleter devrimci gençlik hareketi saflarında her an akılda tutulmalıdır.

Ecevit, Demirel'e ortaklık teklif etti

CHP'li Özer CHP—MHP koalisyonu önerdi

MHP GENEL SEKRETERİ, CHP'NİN ŞİŞLİ OLAYINI KINAMASINI ÖVDÜ

Türkeş: CHP'de ümit verici gelişmeler görmekteyim

CHP reformistleri halka karsı faşistlerle işbirliğine hız verdiler. Halka verdikleri sözlerin, binbir vaadlerin ak kuyruklu bir yalan olduğu bugün açığa çıkmaktadır. Hayat,gelişen olaylar proleter devrimcilerin söylediklerini doğrulamaktadır.

CHP' yöneticileri ve Ecevit bütün seçim boyunca "AP ile kesinlikle, hiç bir şart altında görüşmeyeceğiz, işbirliği yapmıyacağız" deyip durdular. Ecevit, İzmir'de "söz veriyorum, burada, hepinizin önünde söz veriyorum" diyerek aynı şeyleri söyledi. Bugün o sözleri unuttular, kendi yalancılıklarını, gerçek niteliklerini kendi yaptıklarıyla ortaya koymaktadırlar.

Ecevit bir tarafta halk düşmanlarına, Demirel'lere, Türkeş'lere elini uzatmakta, diğer taraftan da halka dönüp, halk kurtarıcılığından vs. bahsetmektedir. Ecevit kurtla birlikte olup, kuzuya da "seni kurtaracağım" demektedir.

CHP yöneticileri faşistlerle yaptıkları ve yapmak istedikleri işbirliğine "bugünkü zor durum", "olaganüstü koşullar" vb. gerçeklergöstermekteler. CHP yöneticilerinin bahsettiği "zor durum", hakim sınıfların zor durumda olmasıdır. Ekonomik, siyasi krizin derinleşmesi, devrimci mücadelenin yükselmesidir.

Ecevit ve CHP yöneticilerinin kurtarmak istedikleri hakim sınıflar ve onların iktidarıdır, halk değil. Halkı kurtarmak istiyenlerin halkla, halkın gerçek önderleri proleter devrimcilerle birlik olması gerekir. Hakim sınıflarla, onların siyasi sözcüleri faşist Demirellerle, Türkeş'lerle ve sosyal faşist T"K"P, TSİP'lerle birlik olanlar, halk düşmanı sınıflarda saf tutanlar, halkı kurtarmaktan bahsedemezler.

Türkeşin sözleri ("CHP'de ümit verici gelişmeler görmekteyim") bir gerçeği ifade etmektedir. O da şudur; CHP yöneticilerinin hakim sınıflarla, onların siyasi sözcüleri faşistlerle uzlasmada, halka karşı olmada, hakim sınıflara, onların siyasi sözcülerine , -ki en azılı faşist Türkeş'e bile- yeterince güven vermiş olduğu gerçeğidir.

CHP yöneticileri AP'ye koalisyon teklif ederken bir yandan da MHP'ye güven vermektedirler.

Halk ve halk gençliğinin dernekleri bombalanırken, halkın yiğit evlatları hunharca katledilirken susmaktadırlar. Hasan Doğan, Ertuğrul Karakaya faşistlerce öldürüldüğünde CHP hükümet olmuştu- CHP yöneticilerinin ağızlarını bıçak açmamaktaydı. Halen kayıp olan, kaçırılıp nerede öldürüldüğü bilinmiyen devrimciler var. CHP yöneticileri daha buna benzer nice konuda susarken, MHP binasına, MHP'lilerin kendi attıkları bomba konusunda bülbül kesilmektedirler. MHP'ye övgüler düzmektedirler.

Hayat, gelişen olaylar reformistlerin yalanlarını ortaya sermektedir. Bizim görevimiz bunları geniş gençlik yığınlarına, halk kitlesine kavratmakta yarışmaktır.

Gençlik hareketi işçi-köylü-öğrenci gençlik temeline oturdukça güçlenecek ve daha istikrarlı bir yapı kazanacaktır

"Rusya'da sayılmayacak kadar çok insan vardır, ancak korkmaksızın, daha geniş ve cesur bir şekilde, daha cesur ve geniş bir şekilde gençlik arasında araştırma yapmak gerekir. Şimdi mücadele zamanıdır. Tüm mücadelenin gidişini, gençlik, hem öğrenci gençlik-çok daha büyük ölçüde-işçi gençlik belirleyecektir." (LENIN)

Gençliğin büyük bir bölümünü emekçi (işçi-köylü) gençlik oluşturmaktadır. Fakat bugün gençlik deyince herkesin aklına öğrenci gençlik gelmektedir. Bu anlayışın ürünü olarak, gençliğin örgütlenmesi ve mücadelesinden hep öğrenci gençliğin mücadelesi ve örgütlenmesi anlaşılmaktadır. Diğer gençlik kesimlerinin (emekçi) önemi yeterince kavranamamaktadır. Bu, "bugün pratik olarak mümkün olan" şeylerle yetinildiği, kendiliğindenciliğin arkasından yürüme yeterince terkedilemediği için böyledir.

Kısa vadeli "verimli" "verimsiz" olan tespitleri v.b. anlayışlar bugün yaygındır. Bu yanlış anlayışlarla mücadele etmek ve bundan kurtulmak proleter devrimci gençlik hareketinin önünde duran görevdir.

Geniş emekçi gençlik yığınlarının - çalışabilenin de, işsizinin de- hepsinin kendine özgü, ortak, birçok ekonomik ve siyasi sorunu bulunmaktadır. Sorunların çoğu bu düzenin sınırları için de halledilmesi imkansız, bu düzenin yok edilmesiyle halledilebilecek sorunlardır. Böyle iktidar hedeflerine yönelik devrimci bir mücadeleye bağlı olarak, bu düzenin sınırları içinde de geniş yığınların mücadelesiyle söke söke elde edebilecek haklar da vardır.

Çelişkileri bu düzenle bu denli derin ve keskin olan geniş emekçi gençlik yığınları bu düzene karşı kendiliğindenci bir mücadele içindedir. Kendilerine işsizlik, açlık, yoksulluk, yarına güvensizlik, sömürü ve zulümden başka bir şey vermiyen bu düzenden nefret etmektedirler.Bu nefret çeşitli şekillerde, çeşitli mücadelelere dönüşmektedir.

Fakat bu potansiyelin, bu mücadelenin örgütsüz olması, önderlikten, bilinç unsurundan yoksun olması, gelişip güçlenememesini, devrimci saflarda etkin bir güç olarak yer alamamasını, iktidar hedefine yönelememesini getirmektedir.

Bu kendiliğinden de olmıyacaktır. Kendiliğinden gelişen mücadeleye, bu düzene duyulan objektif tepkiye, (sınıfsal tepki) proleter devrimci önderlik kazandıralamadığı müddetçe, çeşitli burjuva ideolojilerinin etkisinde, bu düzenin sınırları içinde dönüp dolaşan bir mücadele olarak kalacaktır.

Proleter devrimci gençlik hareketinin görevi "Gençlik hareketinin temelini işçi -köylü gençliğin teşkil etmesi gerektiğini unutmayınız. Bu sizin dayanacağınız geniş kitlelerdir" tespitinden hareket ederek "dayanacağımız geniş kitlelere" yönelmeliyiz.

Bu yöneliş uzun vadeli bir mücadele perspektifiyle olmalı. Kısa vadede sonuç alamamız moralimizi bozmamalıdır. Katranı tutuşturmak zordur. Bir tutuşmasın, tutuştuktan sonra söndürmekte zordur.

Emekçi gençlik içindeki mücadelemiz uzun, sabırlı, fedakarca bir mücadele olmalıdır.

Emekçi gençlik içerisindeki mücadelemiz proleter devrimci gençlik hareketine çok şey kazandıracaktır. Kitlelerden öğrenip, kitlelere öğretmeyi daha iyi öğreneceğiz. Küçük burjuva kesimde yaygın olan lafazanlık, gevezelik hastalıklarından kurtulacağız. Kısacası sayısız yararlar getirecektir. Emekçi gençlik içinde çıkan militan unsurların proleter devrimci gençlik hareketi saflarında yer alması, bizi güçlendirecek, gençlik hareketi gerçek raylarına oturmaya başlıyacaktır.

Emekçi gençlik yığınlarıyla kaynaşma, onların mücadelesine önderlik etme, bir bütün olarak gençlik hareketini geliştirip güçlendirdiği gibi öğrenci gençliğin mücadelesine de yararlar getirecektir. Öğrenci gençlik hareketi daha sağlam ve istikrarlı bir yapı kazanacaktır. Mücadelesinde sürekli olarak yanında olacak sağlam bir müttefiki olacaktır. Bunlar öğrenci gençliğin mücadelesini geliştirecektir.

"Politikada düşmandan ders alınması gerekliliği eski bir gerçektir" (LENIN)

Lenin'in bu sözleri bugün mücadelemize ışık tutmalıdır.

Faşistlerin "Ülkücü işçiler derneği", sosyal-faşistlerin "çıraklar derneği" v.b. isimleri altında emekçi gençliğin yoğun olduğu yerlerde (siteler, köyler vb. yerlerde) örgütlenmeye çalışmaları bizi bu konuda daha uyanık olmaya itmelidir.

Karşı devrimciler (faşistler ve sosyal faşistler) emekçi gençliğin bu düzene olan tepkisini, hoşnutsuzluklarını istismar ederek,demogojik bir propogandayla kendi amaçlarına alet etmek istemekteler. Bu düzenin ve bu düzenlede emekçi gençliğin köleliğinin devamı için böyle bir çalışma içindedirler.

Meselenin önemi apaçık ortadadır. Faşist ve sosyal faşist demogojiyi etkisizleştirebilmek için ulaşabildiğimiz her yer de emekçi gençlik yığınlarını proleter devrimci siyasetle silahlandırmalıyız. Çeşitli örgütlenmeler yaratarak en geniş emekçi gençlik yığınlarını kuçaklıyalım: Onların ileri unsurlarını anti-faşist, anti emperyalist gençlik örgütlerinde örgütlüyelim. Sınıfsız toplumu amaçlıyanlarınıda böyle bir mücadelenin saflarına kazanalım.

Mücadele ettikçe öğrenecek, öğrendikçe daha iyi mücadele edeceğiz.

EMEKÇİ GENÇLİĞİN DURUMUNU KAVRAMADA ARAŞTIRICI VE YARATICI OLALIM

Bir çok yerde proleter devrimciler emekçi gençliğin durumunu kavrama, onu örgütleme, ekonomik ve siyasi talepleri doğrultusunda,mücadeleye yöneltmek doğrultusunda bugünkü durumuyla cılız da olsa bir çalışma vardır.

Bugün bu çalışmalar özellikle çıraklarla ilgili yapılan çalışmaların, edinilen bilgi ve tecrübelerin diğer bölgelere aktarılması ve merkezileştirilmesi ancak gazete vasıtasıyla olabilir.

Gazetemize, yapılacak incelemelerin röportajların özellikle hangi meseleler üzerinde yoğunlaşması, hangi soruların sorulması gibi istekler gelmektedir. Biz kısa bir soru anahtarı veriyoruz.

Fakat, böyle bir çalışmaya girişecek her arkadaş, bunlarla yetinmemelidir. Devrimci yaratıcılık katılarak, bu mesele bizzat somut durum içerisinde incelenmeli, tartışılmalı, mesele böylece derinleştirilmelidir.

Kaç yaşındasınız? Çıraklık mukavileniz var mı? Size meslek öğretmek için meslek eğitimi veriyorlar mı, kaç saat? Kaç saat çalısıyorsunuz? Ne kadar ücret alıyorsunuz? Çırak mısınız, kaçak isçi mi? Aldığınız ücret yetiyor mu, beslenme, dinlenme durumunuz nasıl? Hafta tatili, bayram tatilleri yapabiliyor musunuz? İşyerinizdeki şartlar nasıl? İş kazaları sık sık oluyor mu, bunlara karşı herhangi bir önlem var mı? İş ve can güvenliğiniz var mı? Sendikanız, sigortanız var mı? Sendikalaşmak için dernekler'de örgütlenmeyi düşünüyor musunuz?..vb.

GAZETEMİZ ERGANİ RENAULT TAMİRHANESİNDE ÇALIŞAN BİR ÇIRAKLA KONUŞTU

Soru : Ne zamandan beri burada çalışıyorsun?

Cevap: Üç ay oluyor.

Soru : Sigortanız, sendikanız var mı?

Cevap: Hayır, sigortasız ve sendikasız.

Soru : Günde kaç saat çalışıyorsunuz?

Cevap: 12 - 13 saat'i buluyor.

Soru : Patron size nasıl baskı yapıyor?

Cevap: Gazete okumamızı engellemeye çalışıyor. Canı sıkıldı mı küfrediyor, dayak atıyor.

Soru : Cumartesi ve Pazar günleri çalışıyor musunuz? Çalışmadığınız, izinli olduğunuz zaman yevmiyenizi alabiliyor musunuz?

Cevap: Her zaman izinli değiliz. İzinli olduğumuz zaman yevmiye alamıyoruz.

Sorı : Bir iş kazası durumunda tedaviyi kim yaptırıyor. Tedavi için para alabiliyor musunuz?

Cevap: Tedavi edilmiyoruz.Kendimiz hastanaye gideriz, tedavi paramızı kendimiz veririz. Bize tedavi için para verilmiyor.

Soru : Peki bu ağır sömürü ve baskıdan sizce nasıl kurtulunulacak?

Cevap: Patronların aşırı kâr hırsı, daha fazla para kazanmak için bizi daha fazla sömürmektedirler. Patronlar bizim kanımızı ne kadar emerlerse emsinler doymak bilmezler?

Kurtuluşumuz, ancak, işçilerin köylülerin birleşerek şiddete dayanan Ulusal Demokratik Halk Devrimini yapmasıyla olacaktır.

Kenger Köyü Tiyatro, Kültür ve Dayanışma Derneği halkımızın faşist diktatörlüğe karşı mücadelesinde yanındadır

Biz Manisa'ya bağlı Kula'nın Kenger köyü devrimcileriyiz.Köyümüzde kurulan "Kenger Köyü Tiyatro Kültür ve Dayanışma Derneği" halkımızın faşist diktatörlüğe karşı mücadelesinde yerini almaktadır. Köyümüzün yurtseverleri,devrimcileri olarak analarımızla babalarımızla, bacılarımızla büyük bir dayanışma içerisindeyiz. Bayramlarda, düğünlerde hep beraber devrimci marşlarımızı, türkülerimizi söyliyerek saflarımızı sıklaştırıyoruz. Bizim dayanışmamızdan korkan üç-beş faşist köpek dışardan getirdikleri faşistlerle köyümüzde ülkü ocaklarını açtılar. Açtıkları gün bunu protesto ederek, halkımıza ülkü ocaklarının ne olduğunu, neye hizmet ettiğini açıkladık. Açıldığı akşam levhası bilinmiyen bir şekilde indirilmiştir.Devrimcileri suçladılar. Bundan bir şey tutturamayınca yukarıdan gelen emirle kendileri Türk bayrağını yırtarak, suçu arkadaşlarımızın üstüne attılar. (Bayrağı kendilerinin yırttığına dair en az 20 kişi şahittir.) Biz devrimciler Kula'da bildiriler dağıtarak bu olayı protesto ettik.Tutuklu arkadaşlarımız 25 günlük bir tutuklanmadan sonra mahkeme kararıyle serbest bırakıldılar. Mahkeme karşı tarafa döndü ve hala devam ediyor.

Bayrak yırtma iddiası ile tutuklanan arkadaşlarımızdan biri Demirci öğretmen okulu son sınıfta beklemeli öğrencidir. İmtihana girmek için gittiği Demirci'de, Mustafa Kaya adlı faşistin (Bu faşist bizim köylüdür) ihbarıyla arkadaşımız 40 - 50 faşist tarafından ölesiye dövülmüştür. Polis durumu her zamanki gibi örtbas etmiştir.

Biz bu olay karşısında Kenger köyü devrimcileri olarak,ülkü ocaklarını açan Muzaffer Kaya,Nizamettin Kaya, Halil İbrahim Akgül, Yaşar, Yunus gibi faşistleri köy halkından tecrit ettik.

Biz devrimciler, yurtseverler olarak faşist diktatörlüğe karşı mücadelemizi daha da yükselteceğiz. Hele bu mücadelemizde yanımızda analarımız, babalarımız, bacılarımız varken bizi kimse durduramaz. Biz tüm Kenger köyü devrimcileri olarak haykırıyoruz;

FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!
NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM!
HERKESE İŞ, KÖYLÜYE TOPRAK, HALKA HÜRRİYET!

KENGER KÖYÜ DEVRİMCİLERİ

Fırsatçı, grupçu, tekkeci anlayışı yıkalım!

Günümüzde proleter devrimcilerin en önemli görevi proletaryanın ve tüm emekçi halkın emperyalizme, sosyal emperyalizme, faşizme, sosyal faşizme, sömürü ve zulüm düzenine karşı mücadelelerine önderlik edecek her türden sağ ve sol sapmaya karşı işçi sınıfının devrimci ideolojisini ve siyasetini savunacak bir partiyi inşa etmektir. Bu görevin yerine getirilmesi yolunda atılacak adımların en önemlilerinden biri bugün dağınık durumda bulunan proleter devrimcilerin birliğini sağlamaktır.

Proleter devrimcilerin birliği birkaç grubun biraraya gelmesi olarak değil, proletarya partisinin inşasının bir parçası olarak ele alınmalıdır.

Bugün Türkiye'de proleter devrimcilerin birliği platformunda gördüğümüz siyasi gruplar; Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu, Halkın Birliği'dir Fakat bilindiği gibi proleter devrimci gençlik güçleri H.K.,H.Y.,H.B. taraftarı gençler arasında yoldaşlık temelinde gelişen ilişkiler çok zayıf kalmaktadır. Biz bu yazıda esas olarak yukarıdaki temel eksikliğe ana neden olarak gördüğümüz H.Y'ndan arkadaşların, proleter devrimci olma yolunda siyasetler arasında güvensizliği körükleyen tavarlarını eleştireceğiz.

Bugüne kadar kendimiz de dahil, hiçbir grubun birbirleriyle olan ilişkilerinde yeterli titizliği göstermediği, birbirleri karşısına grupçu, tekkeci ve rekabetçi anlayışlarla çıkılmasını yeterince eleştirmediği tespitinden kalkarak, bugünden sonra Halkın Kurtuluşu'ndan devrimciler olarak diğer devrimcilere sorumluluklarını sürekli hatırlatacağız. Onlarla ortaya çıkan her sekter ve liberal tavrı eleştireoek , bunda ısrar ederlerse açımasızca teşhir edeceğiz. Bunun ilk adımını bu yazıda atıyoruz.

Halkın Yolu'ndan arkadaşlar etkinliklerinin olduğu birçok şehirde orta-öğrenimli yurtsever, devrimcileri H.K. ve H.B. ile birlikte örgütleyeceği yerde, grupçu anlayışla tek başına tekkeler kurmuştur. İstanbul'da kurdukları "Lise - Der" İstanbul'daki liseli devrimci ve yurtsever gençliğin onayı ile kurulmadı. İzmir'de uzun süre kurulması için çaba harcanan orta öğreniminin merkezi kitle örgütünün seçimleri yapılmış daha sonra çeşitli nedenlerle iptal edilmişti. Yeni seçimler kararlaştırılmadan Halkın Yolu'ndan arkadaşlar tepeden inme bir şekilde "Lise - Der"i kurdular. Lise-Der tüm liselerdeki devrimci, yurtsever, demokrat tabanı birleştirmek iddiasıyla ortaya çıkmış olmasına rağmen,"Ben tekkemi açtım, diğer siyasi görüşler arkamdan gelirler" zararlı anlayışının ürünüdür.

Ayrıca amacı anti-faşist mücadeleyi merkezileştirmek olduğu söylenen bu örgütlerin,gençliğin anti-faşist,anti-emperyalist mücadelesini bölmeye yaradığını, iki başlı mücadeleyi örgütlediğini burada eleştirmeyeceğiz. Bizler bu tekkeleri kabul etmediğimiz gibi meşrulaştırmayacağız da. Arkadaşlar birlikten yana samimi iseler, orta öğrenim gençliğinin doğru ilkeler etrafında kuracakları dernek çalışmalarına katılmaya çağırıyoruz.

Yine Trabzon'da orta öğrenimli yurtsever,devrimcileri toparlayacak örgüt seçimlerinde Halkın Kurtuluşu'ndan devrimciler,tabanda birliği ve yoldaşça ilişkileri geliştirmek için proleter devrimcilerin "Devrimci Gençlik" ve "Halkın Sesi" ne karşı ittifak yapmasını önermelerine rağmen, H.Y.'dan arkadaşlar o bölgede güçlü olmalarını (!) hesaplayarak, çıkarcı anlayışla, birlikte seçime katılmayı reddetmişlerdir. Sonuçta seçimleri D.G. taraftarları kazanmıştır.

Halkın Yolu'ndan arkadaşlar genelde Türkiye'de büyük bir potansiyeli barındıran Orta öğrenim geçliğini faydacı bir anlayışla, yalnız kendilerinin bulunduğu tekkeler açarak kendi etraflarında saflaştırmayı amaçlamaktadırlar. Bunu yaparken de grupçuluğun ve tekkeciliğin tipik bir örneğini vermektedirler.

Gençliğin örgütlenmesinde; emekçi-üniversiteli-liseli farkı gözetmeksizin tüm anti - faşist anti-emperyalist gençlik güçlerini içine alan örgütlenmeleri reddeden, gençliğin anti - faşist anti-emperyalist eyleminin ortak, bölünmez bir eylem olduğunu kavrayamayan bu arkadaşlar, İzmir'deki emekçi-üniversiteli-liseli geniş yurtsever-devrimci kitleyi kucaklayan İzmir Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği(YURT-DEV)'ni de sadece yüksek öğrenim gençliğinin örgütü olarak görmüşlerdir. Bu sakat anlayıştan kalkarak da dernek kurulduktan bu yana hiç bir çalışmaya kitlelerini aktif olarak seferber etmeyip, adeta dernekten kaçırarak YURT-DEV'den 100 m. ilerde kurdukları "Halk-Der" isimli tekkelerine götürdüler. Bu dernek te anti-leninist örgütlenme anlayışıyla (halkın bir parçası olan yüksek öğrenim gençliğini ayrı bir yerde, halkın geri kalan kesimini ayrı bir yerde anti-faşist,anti-emperyalist mücadele için örgütleme) kurulması bir yana, kurulurken proleter devrimci olma yolunda siyasetlere bir kere olsun çağrı yapılmamış,tepeden inme bir şekilde kurulmuştur. Arkadaşlara defalarca kuruluş amaçlarını,ilkelerini ve neden proleter devrimcilere çağrı yapılmadığını sormamıza rağmen cevap verme zahmetinde bile bulunmamışlardır. Biz Halkın Kurtuluşu'ndan devrimciler olarak Halk-Der'i de tanımıyoruz. Proleter devrimciler böyle ilkesiz, fırsatça, faydacı ve dar grupçu bir şekilde kurulan tekkeler de yer almayacaklardır ve bu tekkeleri meşrulaştırmayacaklardır.

Başkalarına gazetelerden "tekkeci cereyan", "grupçuluğu körükleyenler" deyip, fırsatçı bir şekilde dernek açmak proleter devrimcilerin tavrı olabilir mi?

Biz H.Y.'ndan bazı arkadaşlara bu konuda şöyle sesleniyoruz: Eğer söylediklerinizle yaptıklarınız arasında uçurumlar olmaması gerektiğine inanıyorsanız, bu tekkeyi de kapatıp özeleştirisini yapmalısınız.

H.Y'ndan arkadaşlar bir süre önce Çiğli' de bir gece düzenlemeye kalkışmışlar,neden hiç bir proleter devrimci olma yolunda siyasete çağrı yapılmadığı sorulduğunda, gerçeklerle yakından uzaktan ilişkisi olmayan kendi tekkeci,fırsatçı ve dar grupçu yüzlerini açığa çıkaran yanıtlar vermişlerdir. Şöyle diyorlar: "Biz, proleter devrimcilerin birliği meselesine sizin gibi yaklaşmıyoruz. "Halkın Yolu" hangi konularda proleter devrimcilerin birliği meselesine sizin gibi yaklaşmıyoruz, o bölgede bizim çalışmamız var, biz bağımsız siyasetimizi koyacağız." Şimdi arkadaşlara soruyoruz: "Halkın Yolu" hangi konularda proleter devrimcilerin birliği meselesine farklı yaklaşıyor? O bölgede yalnız sizin çalışmanız olduğunu söylemekle yalan söylemiyor musunuz? Kim, nerede, ne zaman bağımsız siyasetinizi koymayı engelledi? Eylemde birlik,propaganda ve ajitasyonda özgürlük ilkesini nasıl yorumluyorsunuz?

Bu arkadaşların yaptıkları saymakla bitmiyor. Son olarak proleter devrimci olma yolunda siyasetlerin uyanık olmadıkları 15 - 16 Haziran gibi önemli bir gün için bir haftalık çalışmayla miting yapmaya kalkmışlardır. Arkadaşlara defalarca, en son toplantıya kadar (mitingten 2 gün önceye kadar) vazgeçmek için vaktin henüz geçmediğini, kitle eylemlerinin çocuk oyuncağı olmadığını, hele 15 - 16 Haziran için yapılacak bir mitingin yeterli çalışması olmadan yapılamıyacağını, ayrıca kadrolarımızı bu kadar kısa süre içinde semtlere ve çevreye seferber edemiyeceğimizi, mitinge az sayıda katılımın olacağını, bunun ise sonuçta faşistlerin ve sosyal faşistlerin "bir avuç maocu" ve oportünistlerin "üçlü oportünist ittifak kitlelerden tecrit oluyor" saldırılarına bir zemin hazırlamak olacağını, böyle bir mitingin yapmış olmak için yapılamıyacağını, ileri bir tarihe ertelemenin yada iptal etmenin, bunun yanında kitlelere uyanık olup çok önceden miting veya gece çalışmalarına başladığımız için- dürüstçe özeleştiri yapmamızın en doğru tavır olacağını anlatmamıza rağmen "ister katılın, ister katılmayın, biz bu mitingi yapacağız, hem biz yeterli çalışmayı (!) yaptık" demişlerdir. H.B., H.G., H.S. ile ortak düzenledikleri mitinge 600 civarında katılım olmuştur. Bu sonuçtan da ne kadar yeterli çalışma yaptıkları (!) çok iyi anlaşılmaktadır.

Halkın Yolu gazetesinde sayfalar dolusu "tabanda yoldaşlık ilişkilerini geliştirelim" diye yazarken kendi grup çıkarları uğruna bir anda çiğnemek proleter devrimci bir tavır olabilir mi?

Gazetelerde gençliğin birliği,proleter devrimcilerin birliği konusunda bol bol söz edip, pratikte ise bunun önüne subjektif engeller çıkartmak proleter devrimci bir tavır olabilir mi?

Doğrusu biz Halkın Yolu sayfalarında yazılanlarla, H.Y. görüşünü savunan arkadaşların yaptıkları, pratiğe geçirdikleri arasındaki farklılığa ne denmesi gerektiğini bilemiyoruz. Fakat bildiğimiz tek şey var, o da proleter devrimcilerin söyledikleriyle yaptıkları arasında büyük uçurumlar ortaya çıkıyorsa bu cidden düşündürücüdür.

Biz son olarak Halkın Yolu görüşünü savunan, arkadaşlara şunu hatırlatmak istiyoruz; Bir siyasi hareketin gençliğin birliğinden, proleter devrimcilerin birliğinden yana olmasının ölçütü dergi sayfaları değil, toplumsal pratiktir.

Ve şöyle sesleniyoruz; tekkeci, grupçu, fırsatçı anlayışlar karşı-devrime hizmet eder. Bu zararlı anlayışları birlikte yıkalım. Birleşmenin yolu tekkecilikten değil, ilkeli birlikten geçer.

YAŞASIN GENÇLİĞİN MÜCADELE VE ÖRGÜTLENME BİRLİĞİ!
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL FAŞİZM!
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!
PROLETARYA PARTİSİNİN İNŞASI YOLUNDA,
PROLETER DEVRİMCİLERİN BİRLİĞİ İÇİN İLERİ!

İzmir'li
HALKIN KURTULUŞU'ndan
Devrimciler

Afyon Meslek Yüksek Okulu'ndaki gelişmeler, faşist baskı ve kongre sonuçları:

Afyon Meslek Yüksek Okulu bu yıl açılan Yay-Kur'a bağlı okullardan biridir. Devrimci mücadelede okulun yapısına uygun olarak yeni gelişmeler ve aksaklıkları içinde taşımaktadır.

Okulumuz bu sene öğretime başlamadan önce yapılan çalışmalarla AF. Y.D.G D (A.G.D.Eski adı) nin öncülük etmesiyle ve okulumuzda bulunan kararlı devrimcilerin zamanından önce Afyon'a gelmesiyle okul derneği olan M Y.O öğrenci derneği kuruldu. Halkın Kurtuluşu sempatizanlarının çoğunlukta olduğu kurucu yönetim kurulu okul açıldığı andan itibaren devrimcileri kucaklamaya ve onların faşist-anti-demokratik uygulamalara karşı mücadelesine önderlik etmeye başladı. Okuldaki faşist kadrolar (idarenin) devrimcilerin bu kararlı mücadelelerini durdurmak için yurtseverlere, devrimcilere bir baskı uygulamaya çalıştılar. Okulda söylenen devrimci marşları duymak istemeyen halk düşmanları iki arkadaşımızı okulda marş söylüyorlar diye atmak istediler.Fakat,devrimciler arkadaşlarına sonuna kadar sahip çıktı. İki saatlik bir direniş konuldu. Bu kararlı mücadele sonucunda faşistler gerilemek zorunda kaldı.

M.Y.O.Der'in dağıttığı bildiri sonucunda yönetim kurulundaki arkadaşlara okuldan uzaklaştırma cezası verildi. Bu karardan sonra devrimci öğrenciler direnişe geçti. Direnişteki arkadaşlara polis saldırdı üç devrimci arkadaşımız suçsuz olduğu halde tutuklandı. Bu süre içerisinde tutuklu arkadaşlarla devrimci dayanışma örneği verildi.

II. Sömestrde'de okul idaresinin faşist uygulamaları daha da yoğunlaştı. Öğretim görevlileri hep faşistlerden oluşturuluyordu. Okuldaki faşist propaganda da aynı biçimde arttı. Bunun üzerinde 2.6 1977'de dersler boykot edildi.

Meslek Yüksek Okulu Derneği olağan kongresi

Meslek Yüksek Okulu Derneği yönetim kurulu seçimi sırasında sosyal faşistler ve reformistler Halkın Kurtuluşuna karşı, bazı seçim hesaplarıyla karalamalarda bulunarak girdiler. Halkın Kurtuluşu ise, görüşlerini açarak sosyal-faşistlerin ve reformistlerin akademik-demokratik mücadeleye önderlik edemeyeceklerini gösterdi.Seçim sonucu Halkın Kurtuluşu yönetime geldi. Daha sonra faşist okul idaresini ve öğretim görevlilerini protesto ederek 17.6.1977 günü bir günlük boykot kararı aldı.

ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ, CAN GÜVENLİĞİ!
KAHROLSUN FAŞİZM-SOSYAL FAŞİZM!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

Afyon M.Y.O.Der

GENÇLİĞİN ÖR

Bundan önceki üç sayımızda (7,8,9)"GENÇLİĞİN ÖRGÜTLENMESİ" genel başlığı altında gençliğin anti-faşist anti emperyalist örgütlenmesi konusundaki düşüncelerimizin bir kısmını ortaya koyduk.

Konuyu "GENÇLİĞİN ÖRGÜTLENMESİ" genel başlığı altında ele aldık. Çünkü bu yazı serimizde ağırlıklı olarak anti-faşist anti — emperyalist gençlik örgütlerini ele almakla birlikte sadece bu nitelikteki örgütlenmeyi ele almadık. Örneğin 8. sayımızda proleter devrimci gençliğin marksist-leninist örgütlenmesinden sınırlı ve kısaca bahsettik. İleride bu örgütlenme tipini bütünlüklü de ele alabiliriz. Yine 7. sayımızda yani "GENÇLİĞİN ÖRGÜTLENMESİ" yazımıza başlarken, yaptığımız açıklamada "konuyu... ülkemizde gençliğin akademik-sendikal örgütlenmesiyle gegeliştirmeye çalışacağımızı" belirtmiştik. Bu sayımızda da bunu yapmaya çalışacaktık.Fakat,Halkın Yolu'nun 20. sayısında çıkan bir yazıda yer alan bazı düşünceleri daha öncelikle ele almak gerekiyor./ Bu hem doğru bir örgütlenme anlayışına sahip olmanın önemini, bu meseleye önem vermeyen bir anlayışı eleştirerek daha iyi izah edebileceğimiz açısından gereklidir. Hem de proleter devrimci gençliğin bir kesimini oluşturan Halkın Yolu'nun gençlik içindeki taraftarlarını içi boş düşüncelerden ve bu yanlış anlayıştan kurtarmak için gereklidir.

Söz konusu yazı, Halkın Yolu'nun 20. sayısının 2. sayfasında yer alan İstanbul'daki LİSE-DER'in başkanıyla yapılmış bir konuşmadır. (Hatırlanacağı gibi Halkın Yolu taraftarları LİSE-DER'i tekkeci bir anlayışla ve sorumsuzca tek başlarına kurmuşlardı.) Konuşma Halkın Yolu'nun gençliğin örgütlenmesiyle ilgili düşüncelerinin bir kısmını yansıtmaktadır.

Konuşmada şöyle denmektedir: "Bu konuda (Liseli gençliğin örgütlenmesi konusunda - Halkın Kurtuluşu yolunda GENÇLİK-) yan çizen veya hayal alemindeki gençlik örgütlenmeleriyle liseli gençliğin ülke çapındaki merkezi kitle örgütünün yaratılmasını engelliyenler olursa gerekli yanıtı liseli gençlikten alacaklardır".

"Liseli gençliğin faşist eğitime karşı mücadelesini yönlendirmek adına çeşitli siyasi gruplardan arkadaşlar sağ ya da sol, konuyla ilgisiz, mücadeleyi önemsemeyen veya mücadeleyi doğru önderliğe kavuşturmayacak sakat gençlik örgütlenmesi anlayışlarından kaynaklanan çeşitli zaaf ve hatalar görülmektedir. Yurtsever anti-faşist liseli gençliğin faşist eğitime karşı mücadelesi, yanlış mücadele, örgütlenme anlayışlarını yıkarak yükselecektir. Bu konudaki sağ ve sol hatalar yenilmedikçe, liseli gençliğin mücadelesinin istenen başarıya ulaşması zordur."(abç)

Halkın Yolu'nun gençlik içindeki taraftarları gençliğin mücadelesi ve örgütlenmesi genel meselesinde ne durumda olduklarına, çabalarının derecesine bakmadan, bu konuda kendilerini objektif bir tarzda dışındakilerle kıyaslamadan ve ne kadar geri bir durumda olduklarına aldırmadan soyut ve genel laflarla yüksekten konuşuyorlar. Yukarıdaki alıntıda yansıyan budur.

Gençlik meselesi önemli bir meseledir

Gençlik meselesi devrimci proletarya açısından her zaman hayati önem taşıyan bir meseledir "Gençlik kime aitse, gelecek onundur" gerçeğine her ülkenin marksist-leninistleri büyük bir titizlikle eğilmişlerdir. Bu titizlikle eğilme gençliğin kendine özgü özelliklerini, onun devrimdeki rolünü, bu rolü en iyi yerine getirmesini sağlıyacak örgütlenme biçimlerini doğru bir şekilde kavrama ve buna göre hareket etme şeklinde kendini göstermiştir. Her meselede olduğu gibi bu meselelerde de marksizmin-leninizmin teori hazinesinde bize ışık tutacak çok şey var. Marksist-leninist teorinin ışığında doğru bir gençlik tahlili ve içinde bulunulan devrim aşaması göz önüne alınarak doğru bir gençlik örgütlenmesi tahlili yapmadan, bundan çıkan siyaseti bütünlüklü bir şekilde ortaya koymadan gençlik meselesinde titizlik gösterdiğimizi iddia edemeyiz. Kendi sınırlı tecrübelerimizle, dar deneylerimizle yetinerek gençlik meselesine ciddi bir şekilde ve titizlikle eğildiğimizi iddia etmek subjektivizmdir. Dolayısıyla saçmadır.

Gençlik ve örgütlenmesi meselesiyle ilgili bütünlüklü bir görüş ortaya koyma çabası ilk olarak "Devrimci Gençlik" ten geldi. Bu arkadaşlar, bu konudaki görüşlerini bir dizi broşürle ortaya koydular. Fakat önemli ölçüde modern revizyonizmin etkisi altında olan bir küçük-burjuva dünya görüşüyle meseleye yaklaştıklarından bu meselede doğru sonuçlara varmaları mümkün değildi. Nitekim mümkün olmadı da: Ortaya koydukları tahliller burjuva-idealist bir öze sahipti Biz bunu çeşitli yazılarımızda eleştirdik.Fakat gençlik ve örgütlenmesi konusunda bir çaba gösterip yanlış da olsa belli bir görüşler bütünü ortaya koymaya çalışmak olumlu bir davranıştır.

Halkın Yolu taraftarı gençler ve "başkalarından öğrenme"

Yakın bir zamana kadar proleter devrimci hareket bu konuda ciddi bir çaba göstermedi. İlk olarak biz gençlik tahlili ve gençlik örgütlenmesiyle ilgili belli bir görüşler bütünü ortaya koyduk. Bu çabamız devam ediyor. Halkın Yolu taraftarı proleter devrimci gençlerin ise bununla ilgili hiç bir çabaları olmadı. Bu arkadaşlar proleter devrimci gençliğin bir kesimi olarak , bizim gösterdiğimiz çabava olumlu ilgi duymadılar. Halkın Yolu dergisi sık sık "herkesten ve herşeyden öğrenmeliyiz" meselesini vurguladığı halde bizim ortaya koyduğumuz görüşlere,öğrenme ve kavrama anlayışıyla değil, gözü kapalı bir şekilde reddetme, ne demek istediğimize aldırmama ve ortaya koyduklarımızı sağda solda tahrif etme anlayışıyla yaklaştılar. Bu anlayış şu anda ele aldığımız Halkın Yolu'nun 20. sayısındaki yazıda da,LİSELİ GENÇLİK imzalı özel sayıda da devam etmektedir.

Halkın Yolu taraftarları, gençlik ve örgütlenmesiyle ilgili meselelerde ortaya doğru,bütünlüklü bir şey koyamamanın verdiği acizliği hep içi boş bir ajitasyonla ve genel laflarla örtmeye kalktılar. Biz belli bir çaba sonucu ortaya koyduğumuz görüşlerimizi dergimizde yayınlamadan önce çeşitli illerde savunduk. Özellikle İstanbul'da gazetemiz taraftarı devrimciler İYDGD'nin kurulduğu dönemlerde bu görüşleri Halkın Yolu taraftarlarına karşı savundular. Halkın Yolu taraftarları ise bizim meselenin teorik yanıyla ve dünya devrim tecrübesiyle ilgili ortaya koyduklarımıza hiç aldırmadılar. Daha doğrusu altından kalkamadılar ve içi boş bir ajitasyon ve demagojiyle hep meseleden sıyrılmaya çalıştılar. O zaman da taraftarımız proleter devrimciler Halkın Yolu taraftarlarına bu meseleyi ajitasyon ve demagojiyle ele almamaları gerektiğini söylediklerimiz üzerine düşünmeleri gerektiğini ve itirazları varsa bu itirazlarını ve eleştirilerini teorik ve siyasi temele oturtmaları gerektiğini hatırlatmışlardı. Bunlar haklı ve doğru uyarılardı. Fakat Halkın Yolu taraftarları bu meseleye bir türlü ön yargısız ve faydacı anlayıştan uzak bakmak gerektiğini kavrayamadılar. Hep faydacı ve grupçu bir anlayışla yaklaştılar. Dolayısıyla da buna uygun görüşler savundular. Bir ilde savunduklarıyla diğer bir ilde savundukları şeyler birbirini tutmamaktaydı. Hala da tutmamaktadır. Onların gençlik ve gençlik örgütlenmesiyle ilgili düşüncelerini her ayrı ilde o ile özgü grup çıkarları belirledi. Düşündüklerini yazılı hale getirmedikleri için de zaman zaman savunduklarını kitlelere açık bir özeleştiri yapmadan değiştirmektedirler.

Halkın Yolu taraftarı gençler grup çıkarlarına göre her yerde başka başka şeyler savunmaktadırlar

Gazetemiz taraftarı proleter devrimciler İstanbul'daki Halkın Yolu taraftarlarının gençliği nasıl tahlil ettiklerini bir türlü öğrenemediklerini, Halkın Yolu taraftarlarının bu meselede herhangi bir şey söylemediklerini belirtmektedirler.

Gazetemiz taraftarı İzmir'li proleter devrimciler ise Halkın Yolu taraftarlarının bir dönem "D.G." broşürlerindeki burjuva-idealist gençlik tahlillerini savunduklarını ve daha sonra eleştiriler neticesinde gençliğin tahliliyle ilgili yanlış görüşlerde geri adım attıklarını, fakat örgütlenme anlayışında yanlış düşünceleri devam ettirdiklerini belirtmektedirler. Ankara'da ise Halkın Yolu taraftarlarının ne savunduğu belli değildir.

H.Yolu'nun gençlik ve örgütlenmesi meselesiyle ilgili merkezi olarak ne düşündükleri ise zaten meçhul. Bilebildiğimiz, bu arkadaşlar kendilerini liselerle sınırlıyarak, tek başına grupçu ve faydacı bir anlayışla bir şeyler yapmaya çalıştıkları ve bununla ilgili söyledikleri bazı şeylerdir.

İçi boş sözlerle, ajitasyonla eleştiri olmaz

Halkın Yolu'ndan yaptığımız alıntının birinci parağrafında yer alan "bu konuda yan çizen veya hayal alemindeki gençlik örgütlenmeleriyle ", kısmında kastedilen biziz. Yine ikinci paragrafta "mücadeleyi doğru önderliğe kavuşturmayacak sakat gençlik örgütlenmesi anlayışlarına" sahip olanlardan da kastedilen biziz. Çünkü bunları daha önce sözlü olarak yüzümüze söylemişlerdi ve yine direk bizi hedefleyen mahalli bildirilerinde bol bol aynı şeyleri sıralamışlardı.

Birinci olarak, bizim neler savunduğumuz açık Düşüncelerimize çarşaf çarşaf gazetemizde yer veriyoruz. Bunlar "yanlış" da olabilir "sakat" da olabilir. "Hayata uygulanamayan hayal aleminde düşünceler" de olabilir. Herkes bunlara her adı vermekte serbesttir. Ama verdiği adı neden verdiğini izah edemedi mi, görüşlerin yanlışlığını, sakatlığını, neden hayal aleminde görüşler olduğunu ortaya koymadı mı, bu tavır olumsuz bir tavır olur. Başkasını eleştirdiğini sanan böylesi bir tavrın sahipleri bunun ne kadar ucuz bir eleştiri metodu olduğunu farkedemediklerinden, kendileri, güç ve gülünç bir duruma düşerler. H.Yolu'nun gençlik içindeki taraftarlarında da olan budur.

İkinci olarak, bizim yazdıklarımız gazetemizin sayfalarında kalmadı. Yani "hayal alemindeki görüşler" değildi. İstanbul'da İYDGD, İzmir'de YURT-DEV (İzmir Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği), Bolu'da BYDGD, Balıkesir'de BYDGD, Eskişehir'de EYDGD, Afyon'da AYDGD şeklinde daha bir çok il ve ilçede hayata geçti. Bu örgütlenmeler anti-faşist anti-emperyalist gençlik örgütlenmesi anlayışımızın hayata geçmesi sonucuydu. Bun-

Halkın Yolu tara... aşırı subje...

Liseli Gençlik adıyla; "gerici faşist eğitimi protesto" kampanyası döneminde çıkardıkları bir bildiri de şöyle demektedirler "LİSE-DER H.Kurtuluşu dergisini savunan İYDGD temsilcisine göre tekke olabilir. Ama liseli gençlik LİSE-DER'i tanımaktadır... Bir derneğin tekke olabilmesi için kitlelerden kopuk, tepeden inme kurulması gerekir. LİSE-DER de bu özelliklerden birini dahi H.Kurtuluşu'ndan başkası bulamıyor nedense" Bu sözler en aşırı bir subjektivizmi yansıtmaktadır. Ve H.Yolu'nun gençlik içindeki taraftarları gerçeğe uymayan sözlerle kendilerini aldatmaktadırlar şeklindeki iddiamızın doğruluğunu ortaya koymaktadır. "Ama liseli gençlik LİSE-DER'i tanımaktadır." diyorlar. Bu söylenenin doğru olabilmesi için, İstanbul ilindeki liseli gençliğin büyük çoğunluğunun H.Yolu ve H.Birliğinin etkisi altında olması lazım. Durum hiç de böyle olmadığına göre bu subjektivist bir değerlendirmedir."Lise-der'de bu özelliklerden birini dahi H.Kurtuluşu'ndan başkası bulamıyor nedense." Bu sözü söyleyenin anlayışına göre; H. Kurtuluşu'ndan "başkası" sadece (!) H.Birliği olduğuna göre ve o da Lise-Der'i tanıdığına göre, bir tek H.Kurtuluşu Lise-Der'i farklı nitelemektedir. Fakat ne yazık ki durum böyle de-

GÜTLENMESİ (4)

lar liseli gençliği de kucaklayan onun faşizme ve emperyalizme karşı mücadelesini bulundukları alandaki diğer gençlik kesimlerinin mücadelesiyle birleştirmeye çalışan örgütlerdi. Gençliğin ekonomik-akademik örgütlenmesinde de siyasetimizi hayata geçirmeye çalıştık. Bunda yeterince başarılı olamadıysak, bunun sebebi "hayal aleminde" gençlik örgütlenmesi tahlillerine sahip olmamız değildi. Bu konuda da siyasetimiz hayata uygundu. Fakat, örneğin liseli gençliğin bu tür bir örgütlenmesinde asgari bir başarının dahi elde edilememiş olmasının temelinde bizim bazı hatalarımızın (Bunlar örgütlenme anlayışındaki hatalar değil) yanısıra H.Yolu taraftarlarının grupçuluğu, faydacılığı büyük rol oynadı.

Gençliğin örgütlenmesiyle ilgili açık ve bütünlüklü bir görüşe sahip olmadan "Sağ ve sol hataları yenmek"ten bahsedilemez

Üçüncü olarak kendine proleter devrimci gençliğiz deyip, sonra da ülkedeki gençlik örgütlenmesiyle ilgili merkezi ve bütünlüklü, açık ve berrak görüşler ortaya koymamak, ardından "sağ ve sol hataları ve zaafları yeneceğiz", "yurtsever anti-faşist gençliğin... mücadelesi yanlış mücadele ve örgütlenme anlayışlarını yıkarak yükselecektir" demek beylik ajitasyon laflarıyla kendi kendini aldatmak demek değil midir? İçi boş ve çocukça böbürlenme değilmidir?

Ülkemizde bir proleter devrimci gençlik kesimi var bu kesimin örgütlenmesiyle ilgili neler düşünüyorsunuz? Çeşitli halk sınıflarına mensup gençliğin aynı nitelikte ve ortak hedeflere yönelen bir demokrasi ve bağımsızlık mücadelesi var, bu mücadelenin aracı olarak örgütlenmeyle ilgili neler düşünüyorsunuz? Ve yine farklı gençlik kesimlerinin bulundukları alanda ekonomik mesleki mücadelesi var, bu mücadelenin aracı olarak örgütlenmeyle ilgili neler düşünüyorsunuz? Halkın Yolu taraftarı gençler bütün bu konulardaki düşüncelerini oturup yazmalıdırlar. Biz bunu geçen sayımızda da yaptık. Belli bir konuda kendiniz belli bir görüş ortaya koyamamak suç değildir. Bizim yadırgadığımız bu değildir. Bizim yadırgadığımız, bu konuda doğru dürüst bir şey söyleyecek durumda olmadan başkalarını beylik laflarla küçümsemeye kalkmaktır.

Halkın Yolu taraftarlarının, bizim şimdiye kadar gençlik ve örgütlenmesi meselesiyle ilgili yazdıklarımızı ciddi bir şekilde ve doğru olarak anladığını kavramak için okuduklarına inanmak hiç mümkün değil. Bu arkadaşlar proleter devrimci gençliğin bir kesimini oluşturuyorlar. Gençlik ve örgütlenmesi meselesiyle ilgili doğru bir anlayış ortaya koymak için çaba göstermemeleri ve bununla da kalmayıp proleter devrimci olarak gördükleri bizlerin neler söylediğiyle ciddi ve samimi bir şekilde ilgilenmemeleri proleter devrimci olarak üstlendikleri sorumlulukla hiç bağdaşmamaktadır. Geçelim bizim söylediklerimizi, orta yolcu siyasi hareketler olan D. Gençlik ve Kurtuluş bu konuda (Gençlik ve örgütlenmesi konusunda) birşeyler söylemektedir. Ve özellikle D. Gençlik yaptığı burjuva idealist gençlik tahlilleriyle küçümsenmiyecek sayıda genç devrimciyi yanlış düşüncelerle eğitmektedir. Bu yanlış anlayışlara karşı ideolojik mücadele verme görevi ve sorumluluğu proleter devrimcilere ait değilmidir? H. Yolu taraftarları bu konuda her hangi bir çaba harcamadan sağ ve sol hataları, yanlış örgütlenme anlayışlarını nasıl yıkacaklardır?

H. Yolu taraftarı proleter devrimcilerin gençlik ve örgütlenmesi meselesinin teorik ve siyasi temelini ortaya koyma noktasındaki ilgisizliği proleter devrimciliğiyle, bizim ortaya koyduklarımıza ilgisizlik ve onu gözü kapalı ve faydacı bir anlayışla reddetme ise proleter devrimcilerin birliği meselesine ters düşmektedir.

H. Yolu'nun proleter devrimcilerin birliği ile ilgili yazıp çizdiği şeyler gençlik içindeki taraftarları için kağıt üzerinde kalmaktadır. Bunlar proleter devrimcilerin birliği laflarını en çok kendileri ediyor diye bu konuda en büyük çabayı kendilerinin harcadığını sanmaktadırlar. H. Yolunun gençlik içindeki taraftarları proleter devrimci gençlerin birliği meselesinde **Çoğu zaman sorumsuz denebilecek bir tavıra düşmektedirler.** Birçok yerde grupçuluğu faydacılığı ve küçük hesapcılığı öne çıkarıyorlar. Örneğin bizim gençliğin örgütlenmesiyle ilgili görüşlerimizi çeşitli şekillerde ve Lile bile tahrif etmekte, çarpıtmaktadırlar. (Bunu gelecek sayımızda bu sayfamızda onların çeşitli yerlerde söyledikleri ve yazdıklarıyla ele alacağız.)

H. Yolu taraftarı gençlerin grupçuluğuna, faydacılığına dair bazı örnekleri şöyle sıralayabiliriz.

Biz gençliğin örgütlenmesi meselesiyle ilgili tartışmalarımızı H. Yolu'yla ilk olarak İYDGD nin kuruluşundan sonra yaptık. Bunlar İYDGD'nin işçi-köylü-öğrenci gençliğin derneği olduğunu önce kabul ettiler. Bunu kabul ettiklerinden bu doğru düşünce ve İYDGD'nin niteliği İYDGD'nin ilk bildirilerinde ilân edildi.

Fakat H. Yolu taraftarları bir müddet sonra fikir değiştirdiler. "İYDGD yüksek öğrenci gençliğinin örgütüdür" dediler. Bu fikir değiştirmenin ana nedeni şudur: Bu arkadaşlar bizim İYDGD'nin niteliği ile ilgili düşüncelerimizin H. Yolu'nun liselerdeki etkinliğini kontrolümüz altına alma anlayışından doğduğunu düşünüyorlardı. Ve çoğu kez bunu açık açık söylüyorlardı. Tabi bu arada "liselerde biz hakimiz" hastalığına da tutulmuşlardı. Bizim anti-faşist, anti-emperyalist siyasi gençlik örgütlenmesiyle ilgili düşüncelerimizin küçük hesaplardan doğduğunu düşündüklerinden, kendi küçük hesaplarını korumak anlayışıyla, gözü kapalı bir şekilde bizim doğru örgütlenme anlayışımızı reddettiler. Küçük hesaplarını korumak adına takındıkları bu tavır İYDGD'nin içerisinde sağlıklı ilişkilerin gelişmesine ve İYDGD'nin gelişip güçlenmesine büyük bir zarar verdi. Zaman, bizim anti-faşist, anti emperyalist gençlik örgütlenmesiyle ilgili düşüncelerimizin İYDGD'deki küçük hesaplardan dolayı değil, gençliğin doğru bir anlayış temelinde örgütlenmesi gerektiğinden doğduğunu gösterdi. Çünkü bizim bu anlayışı sadece İstanbul'da İYDGD için değil ülke çapında savunduğumuz ortaya çıktı. Buradaki durum H. Yolu'nun grupçuluğuna verilecek örneklerden biri.

Bir diğeri de şöyle: İzmir Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği seçimleri sonunda H. K taraftarları yedi kişilik yönetim kurulundan beşini H. Yolu taraftarları ise ikisini kazandılar. Burada olması gereken yönetim kurulunu bu sonuca göre oluşturmaktı, fakat böyle olmadı. H. Yolu taraftarları bazı küçük-hesaplar uğruna faydacı bir anlayışla İzmir Yurtsever Devrimci Gençlik Derneğinin yönetim kurulunda yer almadılar. Gerekçe olarak "Gençliğin örgütlenmesi meselesinde farklı şeyler düşünüyoruz" diyorlardı. Bu gerekçenin ne ciddiyetle, ne de proleter devrimci samimiyetle hiç bir alakası yoktu.

Halkın Yolu taraftarı gençlerin gençlik örgütlenmesi konusundaki yanlış anlayışları ve bunu kuru gürültüyle örtme çabaları

Çünkü bu anlayışa göre H. Kurtuluşu ve H. Yolu gibi, bu biribirine siyasi olarak en yakın iki gazetenin taraftarları, anti-faşist, anti emperyalist ilkeleri temelinde kurulan bir örgütün yönetiminde birlikte yer almamaları gerekir. Tamda bu sıralarda H. Yolu "Proleter devrimcilerin birliği" ile ilgili görüşlerini ortaya koymaktaydı. Ve grup yapılarının artık aşılmış olduğunu ve "Aydınlık" oportünistleri dahil "tüm proleter devrimci grupları" bir partide birleşmeye çağırıyorlardı. Grupçuluğun bir tarafa bırakılması gerektiğini söylüyorlardı. Halbuki tamda böylesi bir sırada; H. Kurtuluşu taraftarı İzmirli proleter devrimciler yürekten istedikleri halde H. Yolu taraftarları, H. Kurtuluşu taraftarı proleter devrimcilerle anti-faşist, anti-emperyalist ilkeler temelinde kurulan bir derneğin yönetiminde bir araya gelmek istemiyorlardı. Anti-faşist, anti-emperyalist bir örgütün yönetiminde bizimle birlikte yer almaktan bazı küçük grup hesapları adına kaçınanların, Marksist-leninist, bir örgütün organlarında birlikte yer alma çağrılarına ve bunda samimi olduklarına bizi nasıl inandıracaklar? İzmir'deki H. Yolu taraftarları bizimle kurulan örgütün yönetiminde birlikte yer almaktan kaçmakla kalmadılar. Bu örgütün çatısı altında yer almaktan da kaçındılar. Lafta örgütü tanıdıklarını söylüyorlar. Fakat pratik onları yalanlıyor. İzmir Yurtsever Devrimci Gençlik Derneğinin kurulmasından kısa bir müddet sonra, bu dernekten 100-200 m. kadar ötede "Halk-der" adı altında bir tekke oluşturdular. Kendi gençlik çalışmalarını bu tekke aracıyla yürütüyorlar.

Bu arkadaşlar tekkeciliği o kadar yaygınlaştırdılar ki, çoğu yerde kendi dışındaki proleter devrimci gençlerle birlikte aynı derneğin yönetiminden ve hatta çatısı altında yer almaktan kaçınmakta, kendilerinin yönetimde olduğu tekkeler açmakta, gençliğin örgütlenmesini ve mücadelesini bölmektedirler.

Bu grupçuluğa, küçük hesapçılığa, tekkeci zihniyete diğer çarpıcı bir örnek de İstanbul "Lise-der" in kurulmasıdır. "Lise-der" in grupçu,

De.sa.8'de

...ftarı gençlerin ...ktivizmi

...Çünkü halk safları sadece H.Kurtuluşu H.Yolu ve H.Birliğinden oluşmamaktadır. Halk saflarında yer alan çok sayıda yurtsever ve demokrat grup vardır. Gençliğin örgütlenmesinde ve birleştirilmesinde böyle geniş bir ufka sahip olmalıyız. Aksi takdirde üç proleter devrimci grup, kendi gençlik güçlerini bir araya getirdiğinde devrimci, yurtsever gençliği birleştirdiğini sanır. H.Yolu taraftarı meseleyi böyle dar düşündüğünden rahatça, sadece kendilerinin veya bazen de H.Birliğinin olduğu derneklere katılabiliyor ve hiç rahatsız olmuyorlar. Devrimci saflarda bu sadece bir parçalanmışlığın olduğu şartlarda hiç olmazsa proleter devrimcilerin güçlerini birleştirmek gerekir diye düşünme zorunluluğu dahi göstermiyorlar. H.Yolu taraftarlarının az önceki sözlerinde yansıyan anlayış halk saflarını üç proleter devrimci gruptan ibaret gören bir anlayıştır. Çünkü H.Birliği Lise-Der tekkesini meşru görüyor diye, H.Yolu taraftarları, rahatça, geriye H. Kurtuluşundan başkası kalmamaktadır diye düşünebiliyorlar. Kurbağalar gök yüzünü kuyularının ağzından gözükenden ibaret sanırmış fakat proleter devrimciler halk saflarını H.Kurtuluşu, H.Yolu ve H.Birliği'nden ibaret sanmamalıdırlar.

Gençliğin örgütlenmesi

Baş.ta.sa.6'da

tekkeci bir anlayışla kurulduğunu ve bunu feshedip, öz-eleştiri yapmaları gerektiğini kendilerine hatırlatmıştık. (Bakınız H. K. yolunda Gençlik sayı 3) Onlar "bu derneği kurmakla grupçu ve tekkeci davranmadıklarını", "H. Kurtuluşu taraftarlarının seçimlerdeki yenilgiyi hazmedemediklerini" söylüyorlardı. Bir kere seçimler doğru dürüst yapılmamıştı. Bir çok yerde seçimleri H. Yolu taraftarları tek başlarına bizden habersiz yapmışlardı. Önemli bir kısmına tek başlarına katıldıkları seçimleri "zafer" olarak nitelendirmelerinin ne anlamı olabilir ki, bu kendi kendini tatmindir.

H. Yolu taraftarları liseli gençliğin örgütlenmesi ile ilgili bu tavırlarını İzmir de ve diğer yerlerde sürdürmekle grupçu ve tekkeci niyetlerini daha açık bir şekilde ortaya koydular.

Trabzon'da, Trabzon Yurtsever Devrimci Gençlik Derneğini yanlız başına kurmaları ve liseli gençliğin derneği ile ilgili seçimlerde ittifakı reddederek, seçimlerin orta yolcuların kazanmalarına neden olmaları ve daha şu anda yazamadığımız bir çok örnek onlarda grupçuluğun giderek geliştiğini göstermektedir.

Bu arkadaşlar kurulacak gençlik derneklerinin yönetiminin belirlenmesinde bazı yerlerde nispi temsili savunmakta, bazı yerlerde bunu redderek çoğunluk sistemini savunmaktadırlar. Bütün bunlar, o yerdeki grup gücüne göre değişmektedir. Bu konuda da merkezi, açık bir görüşleri yoktur.

Bu arkadaşların bu tavırları orta yolcuların sakat demokrasi ve ittifak anlayışınlarından kaynaklanan "yönetimde yalnız ben olacağım"anlayışlarına benzemektedir. Orta yolcular yönetimin nispi temsile göre oluşturulmasını kabul etmemekte, yönetimini kaybettikleri örgütün çatısı altında olmayı da redderek, kendi tekkelerini açmaktadırlar. Halkın yolu taraftarı gençlerin İzmir'de, Trabzon'da yaptıkları orta yolcuların tavrına benzemektedir. Bu, yanlış, proleter devrimcilerin birliğine zarar verici bir tutumdur, terkedilmesi gereken bir tutumdur.

la birliği sağlamadan, tek başlarına federasyon kurmaktan bahsetmeleri gurupçu anlayışlarını çok açık bir şekilde ifade etmektedir.

Bu meselenin düşünülememesi, kavranamamasından kaynaklanmamaktadır. Bu tavırları izah edegeldiğimiz gurupçu tavırlarının bir tezahürüdür.

Halkın Yolu'nun gençlik içindeki taraftarlarında "gençliğin bir kesimine de ben hakim olayım" şeklinde bir anlayış var. Bunun için diğer gençlik kesimlerini bir tarafı bırakarak güçlerinin büyük bir kısmını lise kesimine yığdılar. Bunun sonucu olarak da "liselere biz hakimiz,bu alandaki mücadelenin merkezi biziz" şeklindeki bir hastalığa tutuldular.

H.Yolu taraftarları bu sakat anlayışla, proleter devrimci gençlik olmanın getirdiği sorumlulukları bir yana iterek, devrimin çıkarlarını gurup çıkarlarına tabi kılarak, bütün diğer gençlik kesimlerini unutarak kendilerini liselere kaptırmışlardır.

Biz daha önce bu arkadaşların bu yanlış anlayışlarını eleştirdik. Proleter devrimci gençliğin görevinin bütün gençlik kesimlerinde güçleri yettiğince çalışmak, onların mücadelesine önderlik etmek olduğunu hatırlattık. Proleter devrimciler daima devrimin çıkarlarını ön planda tutarlar. Kendi gurup çıkarlarını, kısa vadede gelişebileceği sahipsiz (!) verimli alanlar tespit ederek, diğer gençlik kesimlerine ilgisiz kalarak, tüm gençlik kesimlerinin mücadelesine önderlik etme ve onları birleştirme görevini unutarak proleter devrimciliğin gerekleri yerine getirilemez.

Proleter devrimcilerin görevi gençlik mücadelesini bir bütün olarak ele almak, gençliğin her kesiminin mücadelesine önderlik etmektir. Farklı gençlik kesimlerinin mücadelesi karşı karşıya getirilerek, bunlardan bugün için en "verimli"olan tercihi yapılamaz.

Diğer gençlik kesimlerini bir yana bırakalım, bu işin öğrenci gençlik içinde de "verimli","verimsiz" ayrımına kadar vardırılması, yüksek öğrenim gençliğine ilgisiz kalınması bütün herşeyin liseli gençlik üzerine tasarlanması proleter devrimci sorumluluğunda olanların tavrı olamaz. Bu gözlerine taktığı grup gözlüğüyle, kendi grubunun çıkarlarından başka birşey göremiyen, her şeyi onunla sınırlı olanların tavrı olabilir.

H. Yolu taraftarı gençlerin bu yanlış anlayışlarını daha önce eleştirmiştik, onlara proleter devrimciliğin sorumluluklarını hatırlatmıştık.

Fakat bu arkadaşlar yine liseli gençlik herşey, diğer gençlik kesimleri hiç bir şey demeye devam ettiler. İşte bu anlayış H. Yolu taraftarların: liseli gençlik kesiminde diğer proleter devrimcilerden habersiz "tepeden inme" dernekler kurmaya, federasyonlardan bahsetmeye götürmektedir.

nutulmamalıdır. Yapacağımız her işte bu sorumlulukla hareket etmeliyiz.

H. Yolu taraftarları gençler yönetiminde yalnız kendilerinin bulunduğu, kendi dışındaki proleter devrimcileri kapsamıyan, diğer yurtsever, demokrat gurupların etkilediği liseli gençlik kesiminin haberi bile olmadığı sözde liseli gençliği temsil eden tepeden inme dernekler açmaktadırlar. Sadece kendilerinin, bazı yerlerde de kendileriyle birlikte H.Birliği'nin meşru gördüğü ve içinde yeraldığı dolayısıyla da liseli gençliğin azınlığını temsil eden böyle tepeden inme derneklerle "federasyonlaşma"dan bahsetmektedirler.

Sağa sola "sorumsuzluk" suçlaması yağdıran H. Yolu taraftarı arkadaşlara soruyoruz. Bu mu proleter devrimci sorumluluk?

Grupçuluğa bir örnek daha: "Liseli Gençlik Federasyonu" ve Halkın Yolu taraftarı gençlerin tavrı

Halkın yolu taraftarı gençler ülke çapında bir lise gençlik federasyonu kurma niyetlerini açığa vurdular. Yazıda "Federasyon kurmanın sorumluluğundan" bahsediliyor. Bu ne biçim proleter devrimci sorumluluk ki, bu meseleyi kendi dışındaki proleter devrimci gençlere getirmeden,onların görüşlerini almadan, federasyon kurmadan bahsedebiliyorsun ve bunun çalışmalarının hayli ilerlediğini söylüyorsun. Böylesi bir meselede proleter devrimci gençlerin birliği sağlanmadan, bunun için hiç bir çaba göstermeden diğer yurtsever, demokrat gruplarla ittifak hiç sağlanamaz. Hem böyle bir şey yanlış, proleter devrimcilerin birliğine zarar verici bir tutum olur.

H. Yolu taraftarı gençlerin bu tutumu, diğer proleter devrimci gençlerle bu meseleyi konuşup tartışmadan, onların görüşlerini almadan, onlardır.

Bu arkadaşların bahsettiği federasyon H. Yolu siyasetinin etkisindeki liseli gençliğin federasyonu olabilir. Çünkü Türkiye çapında bütün devrimci yurtsever, demokrat liseli gençliğin mücadelesini merkezileştirmek istiyenlerin tavrı böyle olamaz. Böyle bir federasyon bu tutumla yaratılamaz. Bu tutumla ancak "DG" gibi adı büyük kendi küçük federasyonlar yaratılabilinir.

Proleter devrimcilerin içinde bulunduğumuz devrim aşamasında tüm halk sınıf ve tabakalarını ve bunlara tekabül eden siyasi hareketleri birleştirme ve bunun önderliğini yapma gibi bir görevleri vardır. Proleter devrimci gençliğin de tüm halk sınıf ve tabakalarına tekabül eden yurtsever, demokrat gençliği birleştirme, onların mücadelesine önderlik etme gibi bir görevi olduğu u-

Biz sorumluluğumuzun bilincindeyiz

Biz daha önce İstanbul'da "Lise-Der"i grupçu ve fırsatçı bir şekilde kurdukları için bu arkadaşları açıkça özeleştiriye davet etmiştik. Ve grupçu, faydacı, fırsatçı bir şekilde açılan derneklerde yer almıyacağımızı, onları meşru kabul etmiyeceğimizi belirtmiştik. Bugün aynen tekrarlıyoruz. Biz grupçu, ve faydacı bir şekilde, proleter devrimcilerin birliğine hizmet etmiyen anlayışlarla kurulmuş tekkelerde hiç bir zaman yer almıyacağız. Ve önerilerimizi tekrarlıyoruz: H. Yolu taraftarı gençler proleter devrimcilerin birliğine zarar verici tutumlarını terketmelidirler. Eğer proleter devrimcilerin birliğinden yanaysalar ve bunların gazetelerin sayfalarında kalan sözler değilde pratikte gerçekleşen şeyler olmasında samimi iseler bu zararlı tutumlarını terketmelidirler. Özeleştiri yapmalıdırlar. Proleter devrimciliğin sorumluluğu bunu gerektirir. Bu devrimin ve halkın çıkarılarının gereğidir. Bunda bir bütün olarak proleter devrimci hareket güçlenecektir. Ve meselenin proleter devrimci gençlerin birliği temelinde diğer yurtsever, demokrat siyasi yoğunluklarla ele alınması sonuca doğru olumlu adımların atılması ancak böyle mümkün olabilir.

H. Yolu taraftarı gençler "liseler de biz varız" böbürlenme hastalığından kurtulmalıdırlar. Gözlerini açıp hayata bakarlarsa, tüm ülkedeki liselere göz atarlarsa, liseler arasında daha kimlerin olduğunu rahatça görebilirler.

Liseli gençliğin örgütlenmesi ve mücadelesi konusunda biz bütün sorumluluğumuzun bilincindeyiz ve bununla hareket ediyoruz. Ve bu sorumlulukla H. yolu taraftarlarını uyardık,uyarıyoruz. Bu gurupçu ve faydacı anlayışlar devam ettiği taktirde, liseli gençlik yığınları böyle bir anlayışa hiçde terkedilmiyecektir.

Sınıf mücadelesi gittikçe şiddetlenmektedir. Faşist ve sosyal faşist saldırılar artmaktadır. Reformizmin hayalleri oldukça yaygındır. Bugünkü koşullarda geniş yurtsever, demokrat gençlik yığınlarını birleştirebilmek ve mücadelesini yükseltebilmek için bugün proleter devrimci gençlerin birliği daha acillik kazanmaktadır. Bu da her türlü grupçuluğu yenmekle, ilkeli birlik isteğiyle dolu olmakla olacaktır.

(DEVAM EDECEK)

Geceler sistemli bir çalışmanın ürünü olmalıdır

Bugüne kadar yapılan gençlik geceleri bir çok eksikliği ve hatayı içinde taşımaktaydı. Proleter devrimci gençlik hareketinin bu meseleyi ele alması, olumlu ve olumsuz durumlardan dersler çıkarması zorunludur. Bu yazı böyle bir çalışmanın başlangıcı olarak ele alınmalı, mesele araştırılarak, tartışılarak derinleştirilmeli çıkarılacak sonuçlar geleceğe ışık tutacak şekilde sistemleştirilmelidir.

Geceler monoton ve sönük geçmektedir. Aşağı yukarı hep aynı şeyler tekrarlanmakta ve hep aynı kişiler katılmaktadır. Geniş gençlik yığınlarını çekebilecek ve eğitebilecek sistemli bir çalışma ve organizasyon eksiktir. Gecelere canlı bir siyasi muhteva katılamamaktadır, siyasi propaganda çok kaba ve slogan düzeyinde kalmaktadır. Disiplin yeterince sağlanamamakta, dağınıklık önlenememektedir. Kısacası gecelerde bugüne kadar esas yön olumsuzluk olmuştur.

Bu olumsuzluklar ilk başlarda bu kadar önemsenmemekteydi. Fakat bugün artık herkes haklı olarak bu olumsuzluklara tepki duymaktadır. Gecelere katılma oranındaki düşüş bunun sonucudur. Olumsuzlukların süreklileşmesi bu meseleyi bugün ciddi bir mesele haline getirmiştir.

Bugün biz bu olumsuzlukları tespit etmekteyiz. Ve bunları aşmaya çalışmaktayız.

Dışımızdaki proleter devrimcilerin bu meseleye parmak basmaları sevindiricidir.

Fakat meselenin diğer bir yanı, üzücü olanı da dışımızdaki proleter devrimcilerin olumsuzluklara yalnız parmak basmakla kalmalarıdır. Bunların aşılması konusunda pratikte aynı "titizliği" gösterememeleridir. Ve bizi de gerçekten çok uzak subjektif bir şekilde suçlamalarıdır.

Gece öncesi çalışmalar

Bunu iki şekilde ele alabiliriz. Birincisi gece öncesi geceye en geniş kitlevi katılmayı sağlıyabilmek için yapılacak çalışmalar. İkincisi geceye katılan kitleyi yapabileceğimiz en iyi şeylerle devrim hedefine ve gecenin özel amacına yönelik bir şekilde eğitme, ajite etme.

Bugün gecelere en geniş kitlevi katılmayı sağlamada çok yetersiz kalınmaktadır. Katılma oranı gittikçe düşmekte ve hep aynı kişiler katılmaktadır. Bu özellikle çalışmaların üç-beş güne sığdırıldığı gecelerde ortaya çıkmaktadır.

Gecelerin böyle kısa sürelere sığdırılmaya çalışılması esas olarak programsız ve sistemsiz bir çalışmanın sonucudur. Gece hazırlıkları kısa bir süreye sığdırılınca geceyi yetiştirmek ve dolayısıyla gece amaç haline gelmektedir. Bu da gerek gece öncesi kitlelerin katılması için yapılacak çalışmaları olsun, gerekse katılan kitleyi yapabileceğimiz en iyi programla eğitmeyi olsun önemseyememeyi, alelacele ele almayı doğurmaktadır. "Tamam yetiştiririz, programı doldururuz, o kolay" anlayışıyla hareket edilmektedir. Böyle bir sürede yapılacak alelacele bir çalışmayı bir de proleter devrimci gençlik hareketinin çeşitli imkansızlıklarıyla ve eksiklikleriyle, zaaflarıyla (İdeolojik, siyasi, örgütsel, kültürel v.b.) birlikte ele alırsak, gecelerin ilkel bir nitelik kazanması kaçınılmazdır.

Gecelere en geniş kitlevi katılmayı sağlayabilmek gece öncesi uzun ve sistemli bir çalışmayla mümkündür. Böyle bir çalışmayla bütün imkan ve araçları en iyi bir şekilde kullanabilmeliyiz.

Çeşitli imkansızlıklar çalışmalarımızı sınırlamaktadır. Bunun için mükemmeliyetçi "eksiksiz olmalı" anlayışına kapılmamalıyız. Fakat aksi de olmamalı. "İmkanlarımız sınırlı" deyip geçebilir miyiz? Hayır. Çünkü biz var olan imkanları yeterince kullanamamaktayız. Yaratabileceğimiz, imkanları yaratamamaktayız. Örneğin; çoğu gecelerin afişlerini asabilme imkanımızın olduğu bölgelerde afişlerimizi astıramamaktayız. Gece çalışmalarına 1 ay önceden başlayabileceğimize 1 hafta kala başlamakta her şeyi birbirine karıştırmaktayız. Bu mesele üzerine düşünüldükçe daha çok şeyler ortaya çıkarılabilir.

Bu konuda yaratıcı olmak gerekir. Yaratıcı olabilmekte bu meseleye kafa yormakla, bu meseleyi incelemekle olabilecek bir şey. Biz şartlara teslim olmayız. Zaten bizim mücadelemiz şartları değiştirme, yenme mücadelesidir.

Gecelere en geniş kitlevi katılmayı sağlayabilmek ancak sistemli, yaratıcı ve militan bir çalışmayla olabilir.

Bu, geceye katılan kitleyi devrimin ve gecenin özel amacına yönelik bir programla eğitme ve ajite etme konusu da böyledir.

Gecelerde çeşitli ürünler ortaya koyabilmek için, çeşitli dallarda (tiyatro, folklor, koro, sinema, edebiyat vb.vb.) uzmanlaşmaya yönelmiş sürekliliği olan çalışmalarımızın olması gerekir. Bütün bunların yanısıra her gecenin özel amacına yönelik yapabileceğimin en iyi programı oluşturabilmemiz de kısa bir sürede mümkün değildir. Hele bu kısa bir sürede oluşturulan geçici örgütlenmelerin yaptıkları bir-iki çalışmayla hiç mümkün değildir. Gecenin özel amacını vurgulayacak, devrimin propagandasını yapacak herşeyiyle bütünlüklü bir pragramın ortaya çıkarılması alelacele, kabataslak, sistemsiz bir çalışmayla sağlanamaz. Bu çalışmanın 1. şıkta belirttiğimiz çalışmadan daha önce ele alınması muhteva ile biçimin, siyaset ile sanatın birliğini en iyi şekilde sağlamaya dikkat göstermek gerekir.

Bu konuda işin basitine kaçmamalıyız. Yapılan gecelerin programlarının aşağı-yukarı hep aynı olması işin basitine kaçmanın bir ürünüdür.

"Siyaset ile sanatın birliği, muhteva ile biçimin birliği

Yukarıda kısaca izah ettiğimiz durumların doğal bir sonucu olarak geceler gerek özel amacına ve gerekse genelinde devrimin propagandasına hizmet etme niteliğinden uzak olmaktadır.

"Sanat ile siyasetin birliği, muhteva ile biçimin birliği" sağlanamamakta, gecenin siyasi niteliği kaba, slogan düzeyinde kalmaktadır. Bu konuda büyük usta MAO'nun söyledikleri bizi uyarmalıdır.

"Bizim istediğimiz, siyaset ile sanatın birliği, muhteva ile biçimin birliği, devrimci siyasi muhteva ile mümkün olan en mükemmel sanat, biçiminin birliğidir. Sanât değeri taşımayan eserler siyasi bakımdan ne kadar ilerici olurlarsa olsunlar tamamen güçsüzdürler. Bu yüzden, hem yanlış bir siyasi görüşü yansıtan sanat eserine, hem de doğru bir siyasi görüşü yansıttığı halde sanat gücünden yoksun "afiş ve slogan tarzında" eserler yaratılması eğilimine karşıyız" (MAO. Yenan Sanat ve Edebiyat Forumunda Konuşmalar. Seçme Eserler, C.III)

Biçimin küçümsenmesi ve siyasetin kaba, mekanik bir biçimde verilmeye çalışılması bugünkü gecelerde hakimdir. Kaba bir siyasi propagandayla geceye siyasi nitelik kazandırılamaz. Gecenin siyasi nitelik kazanması, gecedeki her şeyde siyasetin önde olması, fakat siyaset ile sanatın birliğinin sağlanması, "devrimci siyasi muhteva ile mümkün olan en mükemmel sanat biçiminin birliğinin" sağlanmasıyla olacaktır.

İki örnek:

27 Nisan'da yapılan "Gençlik Gecesi": -ki bu gece kitlevi katılma bakımından başarılıydı. Bunun için gerekli çalışmalar sistemli bir şekilde yapılmıştı- Bu gecedeki tiyatroyu olumsuz bir örnek olarak ele alabiliriz. Tiyatro görünüştü iyi bir şey olarak görünmekte, fakat bu yalnız biçimde - o da çok kaba - kalmaktadır. Tiyatronun muhtevası, siyasi bakımdan geriydi. Geri bilinç düzeyine hitap etmeye çalışan mekanik yorumlamalarla doluydu. Proleter devrimci siyaset oradaki biçimlerle hiç birleştirilememişti.

Son "Üniversiteli Gençlik Gecesi"ndeki "1967 den 1977'ye kadar Gençlik Hareketinin Değerlendirilmesi" çok isabetli seçilmiş bir konuydu. Fakat, tarihçeye, olayların tektek sıralanmasına çok yer verilmesi, siyasi yorumlamaların ikinci plana düşürülmesi ve bu işe canlılık katacak şeylerin (Örneğin önemli olaylardan bir kaçını konu edinen gösteri, tiyatro vb.) olmaması da bu çalışmanın eksiklikleriydi.

Gecelerde demokrasi ve disiplin

Gecelerde ortaya çıkan önemli bir sorun da demokrasi ve disiplin sorunudur. Halk saflarında olan hir siyasi hareket sloganını özgürce atabilmelidir. Fakat bu gecenin disiplinini bozacak şekilde olmamalıdır. Demokrasiyi geceyi amacından saptırma, disiplinsizliğe dönüştürme şeklinde yozlaştırmak istiyen eğilimlerle mücadele edilmelidir. Bunun yöntemi halk arasındaki çelişkileri çözmenin yöntemi eleştiri-ikna olmalıdır. Bunda ısrar edilmelidir.

Programın izlenebilmesi için dolaşmaların engellenmesi olsun, slogan atılmasının yarışa dönüştürülmesini engellemek olsun ikna ile olmalıdır.

Olumsuzluklara parmak basmak yeterli değildir

Gecelerdeki olumsuzluklar konusunda bizimle aynı tespitleri yapan Halkın Birliği söylediklerini yalnız sayfalarda bırakmamalıdır. Çünkü bu arkadaşlar olumsuzluklara parmak basmakla yetinmektedir. Onların aşılması için pratikte bu kadar hassas davranmamaktadırlar. Şimdiye kadar hep böyle oldu. Bu konuda insiyatifsiz kaldılar, isteksiz kaldılar, gerekli fedakarlığı göstermediler.

Yalnız eleştirmek kolaydır. Eleştirdiğimizin yerine doğrusunu koymalıyız ve daha önemlisi bunu bizzat hayata geçirmeliyiz.

Bir kez H.Birliği'nin gençliğe, onun mücadelesi ve örgütlenmesine yeterince ilgi göstermemeleri önemli bir zaaftır. "Devrimin yedek gücü" olan bir güce ilgisiz kalmak düşündürücüdür. Proleter devrimci sorumlulukla bağdaşmaz.

Biz HALKIN KURTULUŞU yolunda GENÇLİK olarak gençliğin mücadelesine ve örgütlenmesine hata ve zaaflarımıza rağmen elimizden geldiğince eğilmekte ve önem vermekteyiz. Her türlü burjuva akıma karşı proleter devrimci bayrağı dalgalandırmaktayız. Bizim bu aktif çabamız içinde grupçu eğilimlerimiz olabilir. Fakat bu hiç bir zaman bizim esas yönümüz olmamıştır; esas yönümüz proleter devrimci sorumluluktur, Devrimin ve halkın çıkarlarını önde tutmaktır, Proleter devrimci gençlik olmanın görevlerini yerine getirmede fedakarlıktır. Bizde esas yön bu olmuştur.

H.Birliği'nin, bizde esas yönün grupçuluk olduğunu göstermeye çalışması aslında kendi ilgisizliğini, gevşekliğini örtme çabasındandır.

Gecelerde olsun, miting ve yürüyüşlerde olsun -ki gençlik eylemlerini kastediyoruz, eleştirilerimiz bununla sınırlıdır - gençliğe ilgisizliğinin bir sonucu olarak sloganlarının tutulmaması, geniş bir kitle tarafından atılmaması, buna karşılık HALKIN KURTULUŞU yolunda GENÇLİK'in kendi sloganlarını geniş bir kitleyle ve coşkunlukla atması bu arkadaşları sinirlendirmektedir. Bundan hep rekabetçilik, grupçuluk sonucu çıkarmaktadırlar ve bizi bunlarla suçlamaktadırlar.

Aslında H.B. bu psikoloji içerisinde grupçu-

De.sa.11'de

TÜRKEŞ'İN "SİLAH BIRAK" DEMAGOJİSİ

Faşistlerin başbuğu Türkeş gençlere "silah bırak" çağrısı yapmakta, "emperyalistlerin oyununa gelmeyin" vb. türünden demagojiler yapmaktadır. Yalan ve demagoji faşistlerin en hayasızca kullandığı bir silahtır. Faşizmin ayrılmaz bir parçasıdır.

"Silahları bırakalım" çağrısına bugün kimse inanmamaktadır. Çünkü bunun adi bir yalan olduğu bilinmektedir. Tecrübeler bunu geniş yurtsever,demokrat,devrimci kitlelere kavratmış durumdadır. Fakat bu bütün gençlik yığınları için böyle değildir. Faşizmin demagojisini küçümseyerek, bunların üzerine hemen gitmek, bu konuda uyanık olmak gerekir. Bu konuda yeterince uyanık olamamak devrimci harekete zarar verir.

Faşist Türkeş "emperyalistlerin oyununa gelmeyin, silahları bırakın" demagojisini niçin yapmaktadır. Halkın ve halk gençliğinin mücadelesi sonucu halk düşmanı yüzü açığa çıktığı için. Emperyalizmin, onun ülkemizdeki uzantıları işbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprak ağalarının uşağı azılı bir faşist olduğu halk kitlelerinin önemli bir kısmınca kavrandığı için.

"Silahları bırakın" adi bir yalandır. Yüzlerce devrimciyi, yurtseveri katleden, yüzlercesini yaralıyan, yüzlerce ananın yüreğini kan ağlatanlar "silahları bırakalım" diyenler değil midir? Bugün bu herkesçe bilinmektedir. Halk yığınları bu bir avuç faşistten,Türkeş ve komandolarından nefret etmektedir. İşte faşistler, ve onların başbuğu Türkeş "masum" pozlarına girerek, bunun için demagojiler yaparak bu nefreti zayıflatmak istemektedir.

Gençlik yığınlarına ve halka bir elindeki silahla ateş ederken,yurtseverleri devrimcileri katlederken sağ eli tetikteyken, sol eliyle gençliğe ve halka el salmakta "gelin silahları bırakalım" demektedir. Faşistlerin nasıl adice demagojiler yaptığı,yalanlar söylediği apaçık ortadadır.

Onların bu demagojileri yeni bir şey değildir. Daha önce de "silahları bırakalım" kampanyaları açtılar.Ardından onlarca genci hunharca katlettiler, yüzlercesini yaraladılar, grev çadırlarını basıp, işçileri kurşunladılar. Toprak mücadelesi veren köylüleri kurşunladılar.

Milliyet'te Türkeş'le yapılan röportaj'da"biz şiddete karşıyız" "zor kullanmayız" demagojilerini devam ettirmektedir. Faşistlerin ve sosyal faşistlerin "biz şiddete karşıyız","zor kullanmayız"sözlerinin ne derece gerçek (!) olduğunu hayata baktığımızda kavrarız. Bu gözü dönmüş halk düşmanları kendilerini barış meleği gibi göstermek istemektedirler. Halk gençliğini , halkı kurşunlamak, 240'a yakın yurtsever devrimciyi katletmek, evlere derneklere bomba atmak, grevlere, toprak mücadelesi veren köylülere saldırmak, okulları işgal etmek,zorla haraç almak, sokakta rasgele adam dövmek, bütün bunlar zor olmuyormuş. Bütün bunları şiddete karşı oldukları için yapıyorlarmış

"Emperyalistlerin oyununa gelmiyelim", "emperyalizme karşıyız" demagojisi de bir sahtekarlıktır. Bütün faşistler aynı taktiği kullanmış aynı demagojiyi yapmışlardır. Kapitalizme, "sömürüye karşı olduklarını söylemişlerdir. -bugün ülkemizdeki faşistlerde kapitalizme, sömürüye karşı olduklarını söylemektedirler Bu yalanlara aldananlar kendi deneyleriyle bunların nasıl adice yalanlar olduğunu kavramışlardır.

Emperyalizme ve sosyal emperyalizme karşı mücadele edenleri kurşunlayıp katledenler, bunu görev olarak üstlenmişler emperyalizme karşı olabilirler mi? Emperyalistlerin ülkemizdeki uzantıları hakim sınıfların uşaklığını üstlenmişler, emperyalizmin her türlü köleleştirici tahakkümünün gönüllü onaylayıcıları ve savunucuları emperyalizme karşı olabilirler mi?

"Emperyalizmin oyununa" -ki oyuna gelmiyor gönüllü hizmetkarlığı, üstleniyor- gelen Türkeş vb. türünden faşistlerdir.

Faşist demagojiyi geniş gençlik yığınları içinde teşhir etmeyi anında yerine getirelim.

"FAŞİZM KİTLELERİ EN SINIRSIZ BİR BİÇİMDE SÖMÜRÜR. ANCAK BUNLARA, EN USTA ANTİ-KAPİTALİST DEMAGOJİLERLE YAKLAŞIR. BUNU BAŞARMAK İÇİN DE EMEKÇİLERİN YIRTICI BURJUVAZİYE, BANKALARA, TRÖSTLERE, SERMAYE PATRONLARINA KARŞI BESLEDİĞİ KİNDEN YARARLANIR VE ORTAYA ATILDIĞI ZAMAN SİYASAL OLGUNLUĞA ERİŞMEMİŞ KİTLELERİ KANDIRAN SLOGANLAR YAYAR. BU SLOGANLARIN ÖRNEKLERİ: ALMANYA'DA "GENEL REFAH BİREYİN REFAHINDAN DAHA ESSİZDİR", İTALYA'DA: "DEVLET BİÇİMİMİZ KAPİTALİST DEĞİL ANONİMDİR", JAPONYA'DA: "SÖMÜRÜSÜZ JAPONYA İÇİN", ABD'DE: "ZENGİNLİĞİ PAYLAŞALIM"DIR."

(FAŞİZME KARŞI BİRLEŞİK CEPHE sf. 48 MAY Y.)

Faşistler, sosyal faşistler, reformistler mücadelemizi engelleyemeyecektir

Biz Kırıkkale Sanat Okulu'nda okuyan devrimci öğrencileriz.Okulumuzda birlik ve beraberliği sağlamak birlikte mücadele etmek için akşam ve gündüz bölümleri arasında bağ kurarak,devrimci çalışmalar yapmak için çalışmaya başladık. Derneğimiz olmadığı için önceleri kahvelerde toplanıyorduk. Kalabalıklaştıkça kahve almaz oldu. DİSK'in Kırıkkale bölge temsilciliğinden izin alarak toplantılarımızı salonlarında yapmaya başladık. İkinci hafta DİSK yöneticileri salonu vermediler. Gerekçe olarak da "sanat okulundaki kişiler Mao'cuymuş, onun için vermiyoruz" dediler. Bizde "biz burada okulumuzdaki devrimci mücadeleyi daha güçlendirmek için toplanıyoruz,bu kararımızdan vazgeçmiyeceğimizi" belirttik. Bunun üzerine TSİP'li sosyal faşistler, buradaki DİSK yöneticileriyle birleşerek kapıyı kilitlediler, toplantı yapmamızı engellediler.

Bu sefer CHP'den yer istedik. Onlarda birinci günü verdiler. İkinci günü "siz bizim aleyhimizde konuşuyormuşsunuz, CHP'yi eleştiriyormuşsunuz, siz CHP' yi, eleştiremezsiniz" diyerek yer vermediler.

Bunu fırsat bilen TSİP'li sosyal faşistler potansiyeli kendi kontrolleri altına alabilmek için dernekleri Halk-Der'de toplanabileceğimizi söylediler. Fakat içinizden bazılarınızı almayacağız onlar "mao'cu",Halkın Kurtuluşu okuyor onları derneğe almayız deyince, biz de onlar alınmazsa biz de gelmiyoruz dedik. Sosyal faşistlerin ve reformistlerin gerçek niteliklerini böylelikle kavradık.

Kırıkkale'de gelişen devrimci mücadeleyi ne faşistler ne sosyal faşistler, ne de CHP reformistleri durduramıyacaktır. Mücadelemiz emperyalizme, sosyal emperyalizme, faşizme ve sosyal faşizme karşı devam edecektir.

KAHROLSUN FAŞİZM SOSYAL FAŞİZM!
NE AMERİKA NE RUSYA, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

KIRIKKALE
SANAT OKULUNDAN
BİR GRUP DEVRİMCİ

KUR'AN-I KERIM'IN ORTA ÖĞRETIMDE DERS OLARAK OKUTULMASI KONUSUNDA ÜLKÜ-BIR'IN BAŞLATTIĞI IMZA KAMPANYASI'NA IMZA GÖNDERENLERIN AD-

Kur'an okula girmelidir

MHP, Kur'an-ı Kerim'in seçmeli, din derslerinin de mecburî olmasını, istedi

ARKADAŞLAR.

3.4.1977 Pazartesi gününden ... okulumuzda KUR'AN KURSU Açılmıştır

Gündüz ve gececi arkadaşl... iştirak edebilmeleri için kurs,okul açık olduğu günler ... arasındadır.

Katılmak ... ların 3.4.1977 Pazartesi günü saat 16'da,yeni bina ... ürel Faali... salonunda hazırbulunmaları duyurulur.

İ.A.E.E
TALEBE DERNEĞİ BŞK.

Ek olarak Osmanlıca (Yazma ve Okuma) da okutulacaktır.

Bir süredir "Hergün" adlı faşist gazete ÜLKÜ-BİR adlı faşist örgüt le birlikte "Kur'an okula girmelidir" diye bir kampanya yürütmektedir. Yeniden kurulmaya çalışılan faşist MC hükümetinin programında da "kur'anın resmi ders olduğu", "dindersinin mecburi olduğu" vb. haberler basında yer almaktadır.

Faşist diktatörlüğün daha önceki MC döneminde faşist işgal altına almayı başardıkları okullarda "Kuran Kursları" açmışlardı. Yeniden kurulmaya çalışılan faşist MC hükümeti "Kur'anı resmi ders haline getirme"ye çalışacağını şimdiden belirtmiş bulunmaktadır.

Bütün demokratlar,yurtseverler, devrimciler bu konuyu önemle ele almalıdırlar. Bu konunun teşhiri en geniş yurtsever,demokrat, devrimci gençlik yığınları içinde yaygınlaştırılmalıdır.

Faşist diktatörlük, onun yeni hükümeti olma çalışmaları içinde olan faşist MC, eğitimde yoğunlaştırılan faşistleştirmeye bir yenisini daha ekleme çabası içindedirler. Din afyonunu geniş gençlik yığınlarını uyuşturmada daha etkili bir silah olarak, daha geniş bir alanda kullanmaya çalışmaktadırlar.

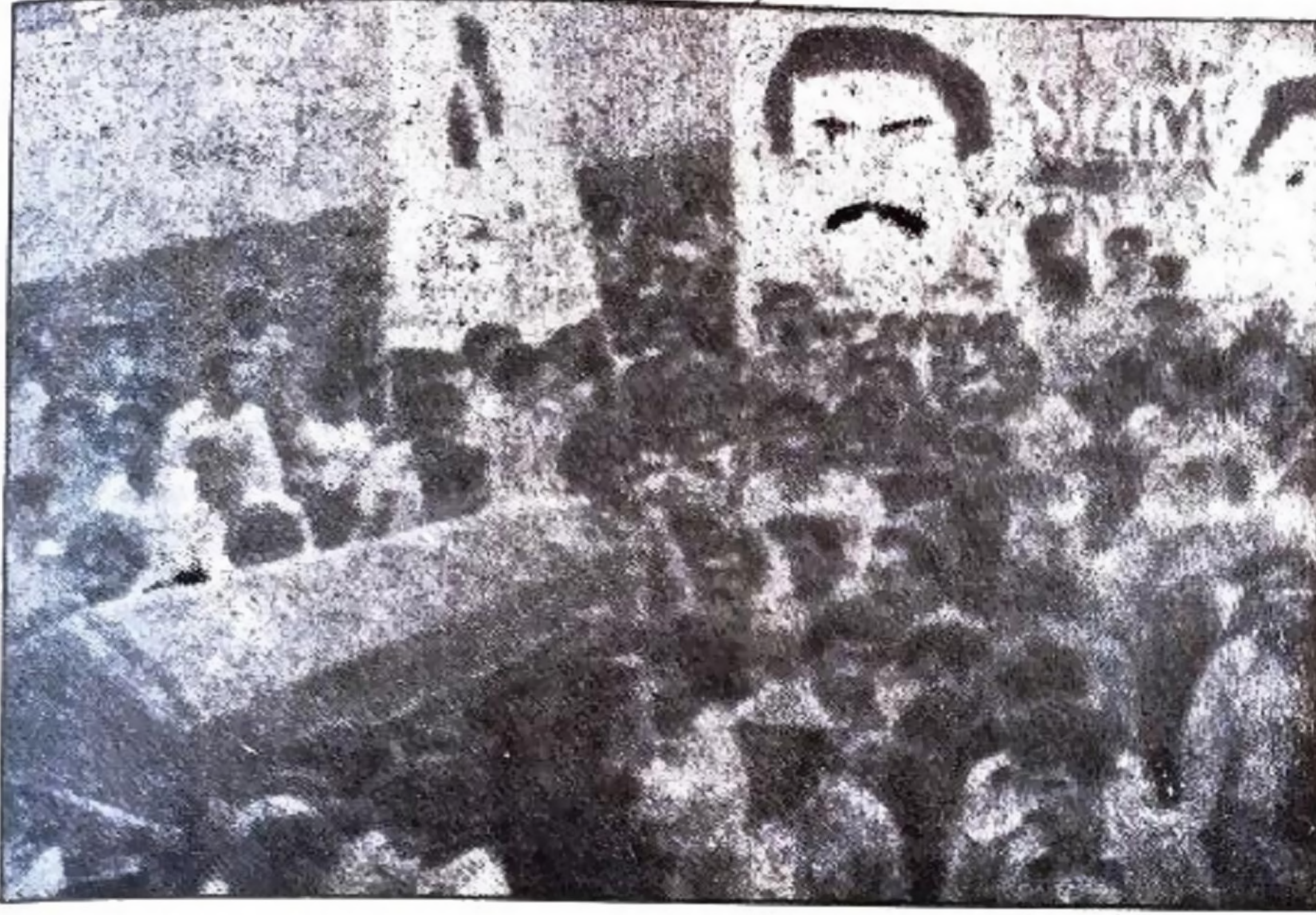
Faşizm gericiliğin yoğunlaşmış bir ifadesidir. Kitleleri kendi kontrolü altına alabilmek ve kontrolünde tutabilmek için her türlü gericiliğe sarılır. Onları en açık en hayasız bir şekilde kullanır Halk yığınlarının ön yargılarını istismar eder ve körükler.

Bugün faşistler, gençliğin gelişen mücadelesi ve ayağa kalkışı karşısında her türlü gericiliğe daha açık ve hayasızca sarılmaktadırlar. Bunları gençlik yığınlarını uyutma ve baskı altında tutmada bir araç olarak kullanmaktadırlar.

Kur'anın okullara sokulmaya çalışılması bunlardan biridir. Binlerce imam hatip okuluna, kur'an kursuna yenisini eklemelerine, bir de kur'anın okullarda resmi ders olmasını ekleme çabasındadırlar.Bu hergün binlerce gencin uyanması,bu sömürü ve zulüm düzenine karşı mücadeleye atılmasının hakim sınıflara ve onların siyasi temsilcilerini nasıl çılgınlaştırdığını göstermektedir. Hani nerde kaldı sizin "laikliğiniz", "düşünce ve inanç hürriyetiniz", "demokratik devlet" palavralarınız.

Çılgınlaşmanız boşuna. Her istediğinizi de yapamıyacaksınız.Çünkü kitlelerin yumruğu her an başınızda olacak ve kitlelerin mücadelesinin selinde boğulup gideceksiniz. Çırpınmanız boşuna.

Bir ölür bin doğarız! KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM

Faşist diktatörlüğün MC hükümeti yeniden kurulurken faşist terör siyasi cinayetler, işkenceler devam etmektedir.

Halk kitlelerinin nefretini kazanan Türkeş'ler, Demirel'ler bu nefreti yumuşatabilmek için adice demagojiler yaptılar. "Biz kaba kuvvete karşıyız, kaba kuvvetin kullanılmasını kesinlikle yasaklamışızdır" ve "silahları bırakalım" şeklinde adice yalanlar söylediler. Ama bunların nasıl bir yalan olduğunu, nasıl bir demagoji olduğunu hayat göstermektedir. Bu demagojiler "silahları bırakalım" çağrısı silahları ateşlemenin çağrısıydı.

Nitekim de öyle oldu.Faşist diktatörlüğün sivil ve resmi canileri beş gün içinde 6 yurtseveri hunharca katlettiler. Faşist caniler Zeytinburnu'nda TUNCAY BALİ ve EROL DOĞAN adlı yurtsever gençleri katlettiler. TUNCAY ve EROL emperyalizme, sosyal-emperyalizme, faşizme, sosyal-faşizme karşı mücadele eden yurtseverlerdi.

Yine faşist diktatörlüğün sivil çeteleri Uşak'ın Sivaslı ilçesinde CAFER AVCI'yı hurhanca katlettiler. Halkın faşist canilere duyduğu kini yoketmek ve halka göz dağı vermek için faşist diktatörlüğün resmi güçleri "güvenlik önlemleri"adı altında Sivaslı'da faşist terör estirdiler.

Faşist diktatörlüğün sivil ve resmi faşist çeteleri ADANA,ANKARA ve bir çok yerde halk gençliğine saldırılarını devam ettirdiler, yurtseverleri öldürdüler ve onlarcasını yaraladılar...

Şiddetlenen sınıf mücadelesi şartlarında faşist diktatörlüğün sivil ve resmi çeteleri halka ve halk gençliğine azgınca saldırmaktadır. Halk ve halk gençliği faşist ve sosyal-faşist , saldırıları püskürtecektir. Halk ve halk gençliği bu mücadelelerinde; mücadeleyi reformizmin kuyruğuna takmak istiyen, "hakim sınıflar içinde güçlenen eğilimin faşizm değil,reformculuk olduğu" hayalini yayarak halkı uyutmaya çalışan, Türkeş' leri, Demirel'leri aklaştırmaya çalışan, "maceracılık" gürültüleriyle reformizmini saklamaya çalışan sahte dostu "Halkın Sesi" oportünistlerinin vardığı yeri (siyasetinin temelini) göstererek onu da teşhir edecekler.

Yoğunlaşan terör ve artan saldırılar devrimcilerin, yurtseverlerin mücadele azmini kırmayacak, saldırılara ve teröre devrimci kararlılık ve azimle karşı koyarak daha geniş kitlelerle birleşecekIerdir.

Çorlu Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği kuruldu

Çorlu işçi-köylü-öğrenci gençliğinin, emperyalizme, sosyal-emperyalizme, işbirlikçi kapitalizme ve feodalizme karşı mücadelesini geliştirmek, güçlendirmek ve merkezileştirmek için, Çorlu işçi-köylü öğrenci gençliğinin anti-faşist,anti-emperyalist merkezi tek kitle örgütü, ÇORLU YURTSEVER DEVRİMCİ GENÇLİK DERNEĞİ kuruldu.

Aşağıda Çorlu Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği Başkanı Sahir Uçar'ın imzasıyla çevre halkına da ğıtılan KURTULUŞ bildirisinden bazı bölümleri yayınlıyoruz.

"Ülkemiz ABD emperyalizminin hegemonyasında ve Rus sosyal - emperyalizminin yayılması altında yarı sömürge bir ülkedir. Siyasi iktidar işbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprak ağalarının elindedir.Halkımız emperyalizmin işbirlikçisi bu egemen sömürücü sınıfların faşist diktatörlüğünce baskı,sömürü, zulüm altında tutulmaktadır. Bugün emperyalizme bağımlı işbirlikçi hakim sınıfların ekonomik buhranı ve buna bağlı olarak siyasi kriz derinleşmektedir. Halkımızın devrimci mücadelesinin yükseldiği günümüzde hakim sınıflar bu mücadeleyi bastırabilmek ve kendi ekonomik buhranlarının yükünü halkımızın sırtına yıkabilmek için her türlü oyunu sergilemektedirler.

Ülkemizdeki bu düzenin getirdiği ekonomik ve siyasi kriz bölgemize de yansımakta sömürü, zulüm, talan çarkı amansızca işlemektedir. Bölgemizin en yoğun sanayi merkezi Çorlu'dur. Motorlu taşıtlar ve bakımı ile uğraşılan sanayi bölgesinde büyük bir çırak ve kalfa kitlesi vardır. Yaşları 10-19 arasında olan çırak ve kalfalar günde 10-12 saat çalıştırılmaktadırlar . Sendikasız ve sigortasız olarak aşırı şekilde sömürülmektedirler.Bunun yanı sıra patronlar tarafından angarya uygulanmakta küfredilmekte ve hatta dövülmektedirler.İş kanunlarında iş günü 8 saat olarak belirlenmesine ve angaryanın yasak olduğu kabul edilmesine rağmen bu uygulanmamaktadır. Biz,"Çıraklar Üzerinde Küfre, Dayağa ve Angaryaya Son"sloganıyla çıraklarla birleşerek sömürüye karşı çıkacağız. İlçemize Anadolu'dan çalışmak için gelen işçi arkadaşlarımız sosyal haklarından (sigorta, sendika, iş güvenliği...vb.) yoksun olarak çalışmakta veya otel köşelerinde ya da kiraları yüksek gecekondularda barınmaktadırlar."

Bildiride; sendikalaşmak isteyen işçilerin işten atıldığı, işçilerin haklı grev kararını DİSK ve ona bağlı GIDA-İŞ yöneticilerinin engellemeye çalıştıklarını belirterek şöyle devam ediyor:

"Tüm sorunların çözümü işçilerin, köylülerin bağımsız demokratik Türkiye'sinin kurulmasıyla,ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ ile gerçekleşecektir. Umudumuz işçi sınıfı önderliğinde halkımızın, devrimci mücadelesidir.

YURTSEVER, DEVRİMCİ GENÇLER!...

ABD emperyalizminin hegemonyasına, Rus sosyal emperyalizminin yayılmasına, faşizme, sosyal-faşizme ve milli zulme karşı mücadele etmek için ÇYDGD'de birleşelim.

ÇYDGD: Çorlu halk gençliğinin kitle örgütüdür.

ÇYDGD: İşçi-köylü-öğrenci gençliği ve çırakları çatısı altında toplayacaktır.

ÇYDGD: Gençliğin iş ve can güvenliği öğrenim özgürlüğü için mücadele edecektir.

YAŞASIN ÇORLU HALK GENÇLİĞİNİN YURTSEVER DEVRİMCİ BİRLİĞİ!
YAŞASIN ÇYDGD!
HERKESE İŞ KÖYLÜYE TOPRAK HALKA HÜRRİYET!
NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!
KAHROLSUN FAŞİZM SOSYAL FAŞİZM!
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!"

DEVRİMİN
TEORİ VE PRATİĞİ
ZERİ İ POPULLİT
ÇIKIYOR
KOMÜN YAYINEVİ
GENEL DAĞITIM: YURT-DA

GECELER SİSTEMLİ BİR

Baş.ta.sa.9'da

luğu tam da kendisi yapmaktadır. Kendi sloganlarının atılmamasının sinirliliği ve kızgınlığı içinde başkalarının sloganlarında hep grupçuluk aramaktadır -HB. sloganlara karşı çıkması,sloganların yersiz atılmasıyla sınırlı değildir. Sloganların atılmasına,gür bir şekilde haykırılmasına karşıdır.- Sloganlara kenarından köşesinden saldırmakta,-Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet gibi- bu sloganlarda grupçuluk aramaktadır.

H.Birliği bizi subjektif bir şekilde suçlamaktan vazgeçmeli, gençliğe ilgisizliğini aşarak, söylediklerini bizzat hayata geçirmelidir.

ÇAĞRI

Çeşitli il, ilçe ve köylerde bulunan Yurtsever Devrimci Gençlik Dernekleri,GENÇLİK' le sürekliliği olan bir diyaloğ kurmaya çalışmalıdırlar, Derneklerimizin durumu,çalışmaları hakkında gazetemizi sürekli haberdar edelim. Yalnız yayınlanması amacıyla değil, bilgi vermek, tecrübeleri aktarmak amacıyla da yazalım. Yönetiminde olmadığımız, içerisinde yer aldığımız derneklerdeki devrimciler, yurtseverler de aynı görevleri üstlenmelidirler.

Aynı şeyleri çeşitli il, ilçe ve köylerde bulunan proleter devrimci, yurtsever gençler de üstlenmelidirler. Her devrimci ,yurtsever genç kendini GENÇLİK'in doğal bir muhabiri kabul etmelidir. Çevremizdeki gelişmeleri, olayları, araştırma, incelemeleri , zamanında, fotoğraflarıyla, objektif bir şekilde iletmekte yarışmalıyız.

Yer darlığı nedeniyle bazı uzun mektupları kısaltmak zorunda kalmaktayız.Bunun için mektuplarımızın sonuna bununla ilgili açıklama koymayı unutmayalım.

Devrimci selamlar

Sermayenin temsilcileri gençliğin sermaye tarafından ezilmesi ve sömürülmesinin yoğunlaştığını gizleyemezler

Bu yazı Tiran Radyosu'nun 28 Haziran 1977 TARİHLİ Türkçe yayınından alınmıştır

"Partimiz ve bütün toplum gençliğe özel ihtimam göstermektedir. Gençliğin önünde, icinde bulunduğu anı ve geleceği sağlayan ve hayatına yüksek bir anlam ve oz kazandıran büyük ufuklar açılmıştır. Parti, gençliğin pek çok maddi, kültürel ve manevi isteklerini her zaman karşıladı. Parti gençliği devrimci eyleme soktu sosyalist inşa ve devrimde ona önemli ve aktif rol verdi. Bu nedenle gençliğimiz, her zaman coşku, iyimserlik ve sadakatle Parti'yi izledi ve bütün güçlerini vatanın gelişmesi ve korunmasının hizmetine sundu." ENVER HOCA

Arnavutluk proletaryasının önderliği altında Arnavutluk gençliği bütün gücünü sosyalist inşaya adamıştır

Dünya kapitalist sistemini saran ekonomik buhran günden güne keskinleşiyor. Emekçi kitlelerin iş ve yaşama şartlarının kötüleşmesi çerçevesinde gençlik kitlelerinin durumu ve geleceğinin de kötüleştiği görülmektedir Gençler azgın bir baskı ve sömürüye bir çok sosyal haksızlıklara maruz kalmakta, aşağılanmakta ve hor görülmektedir. Onları her gün meşgul eden şeylerden biri de işsizliktir. Gittikçe daha fazla genci etkileyen işsizlik artık bütün kapitalist ülkelerin milli nitelikte sosyal bir yarası haline gelmiştir.

Her gün binlerce genç, sermayenin yedek ordusuna, işsizler ordusuna katılmaktadır. Böylece ilk defa olarak bir iş arayan binlerce genç kapıları kapalı bulmaktadır. Emekçilere ve gençliğe binen bu ciddi yaranın gerçek sosyal nedenlerini gizlemek için burjuva hükümetlerin yöneticileri ve sermayenin bir çok borazancısı, bunun çözülecek geçici bir olgu olduğuna inandırmaya çalışıyorlar. Öte yandan burjuva hükümetlerinin elebaşılarının işçi ve halk düşmanı siyasetlerini uluslararası çapta koordine etmek için düzenledikleri çeşitli toplantılar, gençlik arasında işsizliği sözde çözme girişimleri olarak sunulmaktadır. Ekonomik işbirliği ve kalkınma örgütü çerçevesinde Paris'te yapılan 24 kapitalist ülkenin maliye bakanlarının toplantısı böyle bir şeydir. Kapitalist ülkelerin maliye bakanların bu toplantısı Londra'da yapılan 7 belli başlı kapitalist ülke zirvesi dahil, bu yıl içinde çeşitli düzeylerde örgütlenmiş gürültülü ekonomik toplantılardan hemen sonra yapılmıştır.

Londra'dakindeki gibi, Paris'teki bu son toplantı da işsizlik meselesini çözmek için alınması öngörülen tedbirlerden çokça bahsedilmiştir. Ne var ki, bütün bunlar, gençliği aldatmak, onlarda, tedbirlerin alınmakta olduğu ve işlerin düzeleceği inancını yaratmak için yapılmaktadır. Burjuvazi gençliğin isyanından korkmakta, bu yüzden onları yatıştırmaya, boş kaşıkla vaadlerle ve propagandayla beslemeye çalışmaktadır. Fakat kapitalist ülkenin bütün diğer kötülükleri gibi, işsizliğinde bizzat bu sistemin varlığına bağlı olduğunu hiç bir şey gizleyemez.

Ekonomik işbirliği ve kalkınma örgütü OECD üyesi, 24 kapitalist ülkedeki işsiz gençlerin sayısı 7 milyonu aşmıştır. Ve bu ülkelerdeki toplam işsiz sayısının % 40'ıdır. Bu arada bu ülkelerde gençlerin faal nüfusun ancak %22 sini oluşturduğunu hatırlatmak yerinde olur. Örneğin ABD'de işsiz gençlerin sayısı, son 10 yıl içinde %8 artmıştır. Siyah gençlerin durumu özellikle ciddidir. Onlar iş bulmakta çok güçlük çekmektedirler. Bu yüzden siyahların arasındaki işsizliklerin sayısı son yıllarda çok artmıştır. Nisan 1977'de işsiz siyah gençlerin sayısı bu ülkedeki, işsiz gençlerin toplamının %40'ıydı. Aynı manzara diğer kapitalist ülkelerde de görülmektedir. Nitekim örneğin Ortak Pazara üye ülkelerde, işsiz gençlerin sayısı toplam işsizlerin 3/1 dir. Kapitalist dünyada oldukça açık diğer bir olgu da, aydın işsizliğidir. Yüksek öğrenimlerini bitirmiş bir çok genç, niteliklerine göre iş bulmak bir yana hiç bir iş bulamamaktadır. Durum bütün kapitalist ülkelerde aynıdır. Bu bizzat söz konusu ülkelerde hüküm süren, başlıca üretim araçlarının özel mülkiyeti sisteminden ileri gelmektedir. Daha çok buhran şartlarında durumun kötüleşmesi eğilimi, gittikçe daha açık olmaktadır. Bu şartlarda burjuvazi, emekçilerin ve gençliğin ezilme ve sömürülmesini yoğunlaştırmak, ve bu işçi düşmanı tedbirleri, emekçilerin ve gençliğin yararına tedbirler dizisi sunmak amacıyla, zemin hazırlamak istemektedir. Tekelci burjuvazi gençliği denetim altında tutmaya ve onu sınıf mücadelesinden uzaklaştırmaya çalışmaktadır. O, buhranın şiddetlenmesinin sınıf mücadelesinin yoğunlaşmasının objektif şartlarını yarattığını iyi bilmektedir. Bu sınıf mücadelesi dalgası günümüz kapitalist toplumunun içinde bulunduğu ciddi buhran şartlarında, özellikle güçlüdür. Bu durum karşısında gençliğin öfkesinin bilincinde olan tekelci burjuvazinin temsilcileri, gençliğin isyanının örgütlenmesini engellemeye çalışmaktadırlar. Uluslararası kapitalizmin işte en çok korktuğu budur. Baskı ve sömürü şartlarının, gençleri, işçi sınıfının ekonomik sömürü ve siyasi baskıya karşı mücadelesiyle birleşmeye itmektedir. Bu yüzden burjuvazi gençliğin mücadelesini ve özlemlerini yanlış bir yola sokmaya çalışmaktadır. Amerikan emperyalizminin temsilcisi Cyrus Vance'in gençliğe iş yeri bulunması hakkında bir konferans düzenleme önerisinin amacı budur. Amerikan emperyalistleri ve diğer kapitalistlere göre, gençlik hayati hakları için mücadele etmemelidir.....Fakat gençlik böyle bir değişkeni reddetmektedir. Onlar, kapitalist sistemin, sömürü sisteminin ve onun işsizlik dahil yol arkadaşlarının sonucu olan olguları çözemeyeceğinin bilincindedir.

Kapitalist dünyada işçi sınıfının geniş protesto hareketine katılmış olan gençler, insafsız kapitalist sömürüye karşı çıkmakta ve hayattaki yerlerini aramaktadırlar. Enver Hoca yoldaş şöyle demiştir:

Kapitalist rejimde gençlik güvenilir bir hayata sahip değildir. Ve o, yargılama ve düşünce olgunluğuna eriştiği zaman kapitalizmden, özel mülkiyetten, tröstlerin egemenliğinden ileri gelen aşılmaz engelleri daha açık görecektir. Bu yüzden kapitalist ülkelerde öğrencilerin ve gençliğin davasının temeli genel olarak devrim davasında, bütün belaların kaynağı olan burjuva iktidarını şiddetle devirmekte yatmaktadır.